شګوکې مزل

عبدالهادي (باور)

کال:..............................۱۳۹۲ لمریز

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

دکتاب پېژندنه:

دکتاب نوم: شګوکې مزل

ليکوال: عبدالهادي (باور)

ډيزاين: نظيف الله (همدرد)

چاپ نېټه: ۱۳۹۶ لمريز کال

چاپ شمېر: ۱۰۰۰ ټوکه

د چاپ ټول حقوق د ليکوال سره خوندي دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحيم

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مطالبو لړلیک

شګوکې مزل 1
سـریزه 6
حمــــد.. 9
نعــت 10
د میـنـې وفــا 11
سـتـرافغــــان.. 13
پښتنـې نجـلـی.. 14
زړه کـې د آسیا.. 16
آزار مه وړه 17
آسمـــانـه 18
بل تـه کـړې سمـې 19
بـوره مـور 20
بـې لـه مشــره 21
ایمــان 22
وطــنـه.. 24
همـت لــرو 26
کـهکشـان 27
سـپـرلـی 28
تـورې زلـفـې 29
قــلم د ذهــن 30
هسکـه ټیــټـه 31

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپینې اوښکې 33
پښتانه 34
تصور د اغیار........ 36
زندګي د ملنګانو........ 37
سبا نه راځي........ 38
با ایمانه ده........ 39
ګران وطنه........ 40
شهیده........ 42
سوله........ 43
تري پټېږم........ 44
ولاړې 45
دستار د معارف 46
کسوف........ 47
دُر دانه 48
اندېوخر........ 50
حُسن د حسین 51
خسوف 52
ځمکه شوه شاړه 53
تنهېږي آسمان 54
خیالي نښتر........ 55
د زړه انځور 56
تابوت 58

(c) ketabton.com: The Digital Library

د حُسن بڼ 60
سترقاتلان 61
مه ژاړه 62
طبیبه 63
د فتنوکړی 64
فساد 65
مات زړه 66
محصلین 67
نوبهار 68
تور توپان 70
بیرغونه 71
راډیوګانې 73
ډغرې 74
شپېلۍ 75
د همکارۍلاسونه 76
ښېرا مه وړه 77
سپین زړه 78
ګرځم په هرکلي 79
کپچه مار 81
په علم ودان 82
روژه 84
دهقانه 86

(c) ketabton.com: The Digital Library

رڼا اخلم 87
رنځ د جهل 88
غمجن زړه 90
په څمکه کې 91
خوارځپلي حقیقت 92
کُل جهان 94
تقدیر 95
ناکس مُطرب 96
علم 97
عینکې 99
لوی جنت دی 100
په جګو غرو 101
ښوونکیه 102
کرکټ 103
کډه د هیلو 104
بې نمازه 105
په ماتم وینم 106
حقوق د ټول بشر 107
د غره مني خبرې 108
رشوت خوره 109
مورې 110
تعصب 111

(c) ketabton.com: The Digital Library

تورلحد..112
مړ له کاره شوې................................114
اختر...115
وطن 116
لوی سرونه.....................................117
ځوان يمه......................................118
پښتون 119
کونجي...120
هوښيار وګړي 123
دردونه...124
مستي د ريحان..................................125
درنه ځمه......................................126
اې زما بيرغه..................................128
معمیٰ..129

(c) ketabton.com: The Digital Library

شګوکې مزل

دغه کتاب چې په (شګوکې مزل) شکلی او هنري نوم ور باندې ایښودل شوی، د ښاغلي عبدالهادي باور د شعرونو لومړۍ ټولګه ده چې د نوموړي یو شمیر شعري ټوټې او غزلونه یې په خپلو پاڼو کې را اخیستې دي. له ټولو څخه د مخه قدرمن باور صیب ته د دې ټولګې د بشپړولو او چاپ ته د برابرولو له امله مبارکي وایم. دغه اثر د پښتو ادب په ځلیدونکي آسمان کې یو داسې نوی ستوری دی چې د شوخو پلوشو په وریښمینه ژبه د شعر او ادب له مینه والو سره د زړه خواله کوي. همدارنګه د ښاغلي باور صیب هڅې د قدر وړ ګڼم چې خپل تیت پرک شعرونه یې په یوه ټولګه کې را غونډ کړي او خپل ولس ته یې د خپلو لوړو هیلو او ارمانونو په جامه کې ډالۍ کړي دي. د دې اثر شعرونه چې هر یو ځانګړی عنوان لري، د ښاغلي باور صیب د فکر زیږنده دي چې د بل هر سوله پال او دردېدلي افغان شاعر په څیر یې په خپلو هنري لیکنو کې ګران افغانستان ته د سولې د راتګ ارمان کړی، په جګړه او تاوتریخوالي یې بد ویلي، روانې نادودې یې غندلي

(c) ketabton.com: The Digital Library

او افغانان یې یووالي، ورورګلوۍ او د تعلیم په زېور سمبال کېدو ته را بللي دي. له بلې خوا په دې کې شک نشته چې کابو څلوېښت کاله زموږ ګران هېواد افغانستان د بې رحمه جګړو د اور په لمبو کې سوزي او د پردیو نظریاتو پر بنسټ له ورانکارو تحمیلي جګړو او شخړو سره مخ دی. زما په اند د دې ټولو ناخوالو لومړۍ درجه مسوولیت هغو پلورل شوو عناصرو او جنګي ډلو ته متوجه دی چې په افغانستان کې د سترې غمیزې بنسټ ایښودونکي ګڼل کیږي، لا هم خپلو شومو اعمالو ته تر مختلفو عنوانونو لاندې دوام ورکوي او زموږ وګړي یې له سترې بدبختۍ سره مخ کړي دي. په دویمه درجه کې زموږ عام ولس مسوولیت لري چې ټول په ګډه د سولې، یووالي، تعلیم او پرمختګ تر چتر لاندې سره را ټول شي، جګړه مارو ته منفي ځواب ورکړي او خپل هېواد د روانو ستونزو، کړکو او بدبختیو له ګرداب څخه د نجات ساحل ته و باسي. د دې خبرې یادونه ضروري ده چې په نړۍ کې هره ستونزه حل لري، د افغانستان ستونزه به هم هرو مرو حل کیږي او زموږ هېواد به له ورانیو څخه نجات مومي. نو

(c) ketabton.com: The Digital Library

افغانان باید روانه کشاله په داسې توګه حل کړي چې زموږ د وګړو یووالی، عزت او د هېواد نېکمرغي او هر اړخیز پرمختګ پکې خوندي وي. په دې لاره کې هر دردېدلی او کړېدلی افغان هڅه کوي چې خپل ولس ته د مینې، سولې، یووالي، تعلیم او ورور ګلوۍ پیغامونه و رسوي او افغانان د عامه پوهاوي له لارې د خپل هېواد آبادۍ او له روانو جګړو څخه د بیزارۍ په بهیر کې د ګډون لپاره و هڅوي. باور صیب چې په خپله شعري ټولګه کې کوم مطالب را غونډ کړي له هغو څخه په ډاګه ځرګندېږي چې نوموړی د افغانستان د وګړو او ځوان کهول لپاره تعلیم غواړي، سوله غواړي، د نظام اساسي اصلاح غواړي، له هر ډول فساد سره مبارزه غواړي، یووالی غواړي او د هېواد آبادي، ترقي او پرمختګ یې ستره موخه ده. د باور صیب په شعرونو کې داسې مطالب هم موندل کیږي چې د افغانانو صفت پکې شوی دی چې دا ښه کار دی ځکه موږ په خپله ټولنه کې هرو مرو داسې ګلالي خلک لرو چې په حسنه صفاتو سمبال دي او باید د ښو یادونه یې و شي. زما په نظر زموږ د ټولنې شاعـــران او لیکوالان باید د ټولنې د

(c) ketabton.com: The Digital Library

روانو واقعیتونو په هینداره کې د خپل ولس د ښو او بدو یادونه وکړي، په دې برخه کې موازنه و ساتي . زما په اند اوسنی عصر د علم، پوهې، هنر، تخنیک او ټکنالوجۍ عصر دی او هغه ولسونه عزتمن، خوشحاله، نېکمرغه، درانه، مېړني او په خپل ځان بسیا دي چې پیاوړي سیاسي نظامونه لري، د سولې تر زرین چتر لاندې ژوند کوي، کلک یووالی لري، د پردیو د دسیسو ښکار نه ګرځي او د زمانې له غوښتنو سره سم یې خپل هېوادونه په سوله سمبال کړي دي. کاشکي افغانان په عمومي توګه داسې صفات خپل کړي چې د زمانې له غوښتنو او واقعیتونو سره سم خپل هېواد د نړۍ د پرمختګ په کاروان کې د سیالانو سیال کړي. د دې کتاب د شعر د هنري او ادبي برخې په جوړښت کې ما خپل نیمګړي نظریات له ګران باور صیب سره څو څو ځلې په ځانګړې توګه شریک کړي دي او د خپل توان په اندازه مې د کتاب د منځپانګې د سمون او اشتباهاتو د مخنیوي په هکله له نوموړي سره مشترک کار کړی دی. نو نه غواړم چې د دې ټولګې په ادبي او هنري اړخ زیاتې خبرې وکړم خو قدرمن لیکوال ته مې مشوره دا ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې په دې ټولګه کې د چاپ لپاره یوازې هغه شعري ټوټې خوښې کړي چې په غوره توګه چاپ شوې او په ادبي تول برابرې وي. زه خپلو خبرو ته په همدې ځای کې د پای ټکی ږدم، د لوی خدای (ج) له دربار څخه ښاغلي باور صیب ته د لا زیاتو او خوږو غزلونو د لیکلو توفیق غواړم او ګران لوستونکي په مینه، مینه د دې اثر د شعرونو لوستلو ته رابولم.

منه

ګل آغا احمدي وردګ

۱۳۹۶ کابل، افغانستان

(c) ketabton.com: The Digital Library

ســريزه

احســـاس خـــيالـــونـــه پـــه لـــوبېـــدا راولـــي
ژونـــدون ولـــس تـــه ميـــــنـــه صـفـــا راولـــي

مـــسـكـــا د ښكلـو شـونـډو پـــه مـيــنـــه مـيــنـــه
ګـــــل تــــه مـيـــــنــــه زړه كـــې، د بـــورا راولـــي

دا چې هر انسان د احساساتو او جذباتو ځانګړې دنيا لري او كله چې د وخت او جامعې د ښكلاوو او بدرنګه تبجنو حالاتو او زبېږګيو مجموعه د سره شفق تر سيوري لاندې ننداره كوي نو د احساساتو او جذباتو دنيا ئې متأثره كيږي انسان مجبوريږي چې د دغو احساساتو او جذباتو د خيالي دنيا په سمندر كې لاهو شي. د ښكلاوو او بدرنګيو څخه ښكلې او بدرنګه خښتې را ټولې او د بدرنګه خښتو په تر پښو لاندې كولو سره د قلم هسک معمار ته يوه يوه ښكلې خښته په خيالي ګوتو د خولو په تويولو او زيار وېستلو سره دسوزنده لمر د وړانګو لاندې په پوره متانت، صبر او زغم سره لاس كې وركړي او د دېوالچي د غښتلي اومضبوط مټ په ذريعه د هيلو يوه مرغوبه، دنګه او ښكلې ماڼۍ جوړه كړي اودغې د هيلو ماڼۍ ته د رسېدو لپاره سخت، پېچلي، ستونزمن او د كړاو نه ډک مزل ووهي ترڅو د خپلو هيلو د ماڼۍ ور په احتياط او خوشۍ پرانيزي. د هيلو ماڼۍ ته درسېدو په لار كې ما هم خپل نيمګړی مزل(شګو كې مزل)د پخوانيو لارويانو په پله پيل كړ هيله ده چې د علم او ادب د مينه والو د توجه وړ وګرځي

(c) ketabton.com: The Digital Library

او څه نا څه ادبي تنده ئې پرې ماته شي. او زمونږ ځوانان نور هم دېته وهڅېږي چې د مزلونو د ادامې بهير ته د همت ملا وتړي او خپل قدمونه د هيلو د ايوان په لور ګړندي کړي ترڅو خپلې جامعې ته د خدمت جوګه شي او د جامعې او ټولنې د حالاتو د سم سمکي، سولې، عدالت او پرمختګ زمينې د برابرولو او مهيا کولو د انعکاس يوه سپېڅلې او صفا هېنداره جوړ شي، او د نوي نسل د فکري، اخلاقي ،اجتماعي ودې، پرمختګ او اصلاح موخې ته د رسېدو په لاره کې کوټلي، رغنده او مثبت ګامونه واخلي، او دا مظلوم ولس د الله(ج) په فضل او کرم د علم او پوهې په تدبير او برکت د بدبختيو، ناخوالو او کړاونو له کثيفو او ناولو منګولو نه خلاص کړي او د دې ماڼۍ د شنو ونو او ګلانو د يخ سيوري لاندې خپل ښېرازه ژوند د شنه آسمان په پرانيستې آزاده هوا کې د زرين لمر په روښانه پلوشو کې په آرام او راحت سره پيل کړي او په آسوده خاطر نَفَس وباسي او د ژوندانه او طبيعت له ښکلاوو څخه خوند او لذت واخلي.

په پای کې د ښاغلي ګل آغا (احمدي) صيب نه چې د علم او ادب په آسمان يو روڼ او ځلانده ستورى ده او ددې شعري ټولګې په اړوند ئې ما ته ښکلې ښکلې مشورې راکړې، په ترتيب او تنظيم کې يې راسره پوره پوره همکاري او مرسته کړې او نظر يې پرې ليکلې ده، او هم زما د دفتر له ځينو همکارانو څخه چې اکثره وخت ئې ما ته د دې شعري ټولګې په ليکلو کې تشويقي مشورې راکړې د زړه له تله مننه کوم. همدا رنګه د آغلې بي بي اجانۍ حوا (عزيزي) نه چې اصلاً

(c) ketabton.com: The Digital Library

د میدان وردګو ولایت د نرخ ولسوالۍ په یوه متدینه او روڼ انده کورنۍکې زیږېدلې او اوس مهال د آسترالیا هېواد د ملبورن په ښار کې د هجرت شپې سبا کوي او د دې شعري مجموعې مالي لګښت ئې په غاړه اخیستی او هم ئې زمونږ زیاتو بېوزلو هېوادوالو ته وخت ناوخت د مرستې لاس ورکړی زیات منندوی یم او د پاک الله(ج) نه ورته د اوږد عمر، اجر او ثواب غوښتنه کوم.

په درنښت
عبدالهادي(باور)
میدان ښار

(c) ketabton.com: The Digital Library

حمد

ژاړي، زاري کوي دا ځمکه، آسمان
دا کاینات، غرونه، ډاګونه پرېشان

ټول موجودات کوي د عجز اقرار
ټول امن غواړي له خالقه سبحان

ستا سلطنت یې قبول کړی په سر
حیران، حیران دي د نړۍ پاچاهان

ستا په ثنا کې د مومن مشغولا
ته یې موجود په هر مکان، لا مکان

هر څه دي ستا په امر لویه خدایه(ج)
چلېږي ستا په اراده او فرمان

ستا په اورښت دی د ژوند راز تړلی
ځمکه ژوندۍ کا کتره کتره باران

مړه ګلبوټه تر سپینو واورو لاندې
پسته ورمه یې د بهار کړي خندان

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځانګې رنګينې په ګلونو شي ستا
ترې باسي څو رنګه مېوې په ښه شان

باوره شمېره نعمتونه د خدای(ج)
ورته پرانيزه دواړه سترګې، چشمان

***

نعت

په نبيا نوکې چې ګل يې، هغه ته يې
د مومن په زړه چې تل يې، هغه ته يې

د تروږمۍ په آسمان له ورايه ښکارې
هغه ستوری چې ځل بل يې، هغه ته يې

لوړ مقام دې انسانيت ته ډالۍ کړی
چې غمخور د پردو، خپل يې، هغه ته يې

په جهان سپين تور، تور سپين نشي منلی
سپين، تور ته چې په منل يې، هغه ته يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګــــوزارېــــبږي د حــق غـېـشـي و بــاطـــــل تــه
چـې مـعـمـــار د دې مــورچــل يــې، هــغــه تــه يــې

د کـــاروان ســــــردار بـل نشـــتــه پــه نــړۍ کــې
کـه ســردار پـــه جـهـــان ګُـل يــې، هـغـه تـه يـې

د کـفــــــــــارو شـــوم پـلانــونــه دې رســوا کــړل
چـې د سـپـــيـنــو زړو مـــنــزل يــې، هــغــه تــه يــې

د بــاور د خــــــــوبــــرويـــانــو پـــه نـــړۍ کـــې
ټـېـنـګ د زړه چـې پــه منګـول يــې، هــغــه تــه يــې

***

د مـيـنـې وفـــا

احـســاس خـيـالــونــه پــه لــوبـېـدا راولـي
ژونــدون ولــس تـــه مـيـــنـــه صـفـــا راولـي

مـسـکـا د ښـکـلـوشـونـډو پــه مـيــنـه مـيــنـه
ګـــل تـــه مـيـــــنـــه زړه کــې، د بــورا راولـي

(c) ketabton.com: The Digital Library

پتنګان لمرکې ډېوې لېدلی نه شي
سترګو ته توره تیاره رڼا راولي

دا پاڼه، پاڼه غزل له الم نه ډک
زړه د پژمان بلبل په غوغا راولي

هغه چې ښکېل شوه په دام د ښامار زلفو
هاله رها مومي چې موسیٰ راولي

چې پاځي ګله، له قبره نوي خیالات
دا زاړه قبر ته مسیحا راولي

باوره! پروانې په شمعې کړ ګوزار
په سرو لمبو د مینې وفا راولي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

سترافغان

استوګن د ام البلاد يمه ما وپېژنه
ګرم سنګر د لوی جهاد يمه ما وپېژنه

ما په ګونډو کړل سکندر او مغول
زه د خوشحال بابا اولاد يمه ما وپېژنه

زه هر کلی کومه مرګ ته د خوښی په لېمو
د غیرتونو لوی هېواد يمه ما وپېژنه

د غلامۍ حلقې مې نه دي اچولي و پښوته
زه توره، ډال يمه، آزاد يمه ما وپېژنه

ما ته به نه ګورې رقیبه په خیرنو سترګو
په ننګ، ناموس ولاړ شمشاد يمه ما وپېژنه

زه مضبوط کېږمه غلیمه ټکولو باندې
خصلت کې کلک لکه فولاد يمه ما وپېژنه

د یرغلګرو په سر ما دی لګولی ناتار
زه په تاریخ د ویاړ کې ياد يمه ما وپېژنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کـه پښتـون يم کـه هـزاره يم کـه تـاجک بـاوره
د ستــر افغـــان پـه نـوم آبـاد يـمـه مـا وپـيـژنـه

***

پښتنې نجلۍ

مه کـړه لـه اسلام پـرتـه نـور کيســې نجـلۍ
پــت اوعـــزت کــې اوســه پښـتــنــې نجـلۍ

ښـه نـښـه د عـــــزت د تــوکـــمـونـو يـې
ستـا پـه عــزت بـه ويـاړي پـرګــنـې نجـلۍ

ټـول ځـان دې پـه حـجـاب سـره مـلبس کـړه
کـلـه چـې لــه خـپـل کـوره تــه وتـې نجـلۍ

تـاتـه چې پـه سـتـرونـو کـې منـظـوره وي
عـــزت کـې سـرلـوړې شـه مـېلــمـنـې نجـلۍ

پــه اســلام کـې د درنـو حـقـوقـو پـيـغـلـې
د غـــربـي حــقـو مـه کـــوه دعــوې نجـلۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

انساني ژوند ته څه قدر په کې نشته
کورنۍ پکې ورانيږي درنې نجلۍ

د اسلام په دايره کې خوږې خورې
علم فرض په انسان دی مومنې نجلۍ

د ملالې په څېر اوسه غيرتمنې
سنګر ساته د حق، مدافعې نجلۍ

مکلفه يې خورکۍ په زده کړو باندې
مور، پلار دې هلې ځلې کړي رڼې نجلۍ

د دارينو سود به هاله شي باوره!
په ښه تعليم چې شي سمبال ټولې نجلۍ

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه کې د آسیا

افغــــانــــان زړه کــې د آســـیا لـــري ځــــای
مېـلـمـــانـه پـالـي پـه ډوډۍ او پـه چــای

تـود هـــرکـلـی یې کـړي پـه سترګــو، لېمو
چې تـرې رخصت شي ورتـه وایـي بای بای

یــرغلــګـر یـــې پــرځـــولـــی پــه نــره
ور پېښ شـوی دی عـــذاب پــه ګِـــل او لای

تښـــتــېـدلــی د هــمــــت لــــه دیــــاره
لا تـــر اوسـه یــې نـــارې دي چــې وای وای

چې تـاریخ تېـــر تـــه نــه ګــوري بــاوره!
مـعـلـومـات بـه یې سطحي وي او بې پـای

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

آزار مه وړه

آزار مــه وړه ګـــــلالـــيه لـــه مـــور مـــوره
وېــره وکـــړه د مـخــتــور لــه هـــره تــوره

له غـفلـتـه به سـودمـن څـوک کـلـه نه شـي
خدای(ج) دې ساتـه د نـادان د زور لـه زوره

نر زمـری خو مـاتول په چوپه خـولـه کـا
بـد شـغــال خلـک خــبـرکـا لــور د لـوره

پـوروړی چې عــادت وي پـور بـه ورکـړي
ځـــان ســاتــه د نـاديــده د پــورلـه پــوره

چې نه عـلم، نـه تـقـوا وي هـغـه چم کې
د نـفـــاق غـبرـ يـې لګـېږي کـور لـه کـوره

عـــاطـفـه د قـــرابـت چې پـه کـې نـه وه
دښمـنـي وي هـغـه ځای کې ورور له وروره

يو څو ټکي خو بـاور درتـه بيـــان کـړل
ښه آګاه شه، ځـان خبرکـړه نور لـه نوره

(c) ketabton.com: The Digital Library

آسمانه

مست شه آسمانه، کړه بارانونه
هر خوا زرغون کړه شنه، شنه فصلونه

ښکته کړه مینه په بارانونو
ساړه، ساړه کړه، دا سره اورونه

زموږ حالت دی آسمانه داسې
نشته پوښتنه، نه تپوسونه

یو تن ګلګون دی د وینو رنګ کې
بل کړي په وینو تجارتونه

څوک د غمونو په ژړا، ژاړي
څوک له خوښۍ ږدي رنګین خالونه

ځیني تباه شول هستي یې لاړه
ځینو لوټ کړي پردي مالونه

چا نذرانه کړ ژوندون سبحان ته
څوک جهنم کې وهي ټالونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د چـــا واده وي عـصــــــري هــوټـل کـې
د چـــــا بمــــــبار شـــوه وراوې، ودونـه

دلـــتـه اســــلام تـش پــه يــوه نــوم دی
دلـــتـه نفـــاق دی، دلـــتـه جـنـــګونـه

بـاوره! څنــــګـه بـه بقـــــــا مـومــو
چـې دا مـو ژونـد وي، دا حــــالـــتـونـه

***

بل ته کړې سمې

بل تـه کـړې سمــې خـپـله په شـا شوې
څنګه داعـي شوې، څنګه مـــلا شوې

قـول ، عمـــل خــو لازم، ملــــزوم دي
تـه بـې عـمـــلـه، تـه بـرمــــلا شوې

څـه بـه اصـــلاح شـې داسـې چـاروکـي
تــه چـې پـه بـدو بـه مـبـــتـلا شوې

(c) ketabton.com: The Digital Library

مفسدین وایي فساد روان دی
څه رسوایي شوه، څه د خندا شوې

باوره قول او عمل ګوره
دا ستا خبرې رښتیا، رښتیا شوې

***

بوره مور

په هر یو کورکې بوره مور له دې ماتمه ژاړي
بس د جګرو، بس د وژلو له ستمه ژاړي

زخمي زړګی یې ټکور نه شو د خوښۍ په شیبو
سوله یې ورکه ده طبیبه له مرهمه ژاړي

نه یې علاج، نه یې درمل، نه یې تسل شوی دی
له بې تاثیره تعویذونو او له دمه ژاړي

د ګلابونو په رنګ، رنګ زامن یې ګورته ولاړل
د تور ښامار د ګوزارونو او لړمه ژاړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خدایه(ج) دا څرنګه دنیا دې کړه ومور ته پېرزو
یوپه چړچوکې، بل د خپل عـزیز لـه غـمه ژاړي

چې پـه خوږوکې یې تـرخه زهــر، زقــوم ورکـړي
مـورخو بـاوره د سـاحـر طبـیـب لــه چـمـه ژاړي

***

بې لـه مشـره

بـې لــه مـشــره کــه ټـولــنــه، قـــام اوکــورشـي
ټـول وګــــړي یـې غـمـجـن یـا وریــت پـه اورشـي

لـکه خښـــتې چې کـــږې وي پــه دېــوال کـې
خـــود بــه داســې دېــوالــونــه رانســـکـورشـي

څوک چې قـــدر، عـــزت نـه کـا د خـپـل مشـــر
خـوار بـه پـه ژونـدون وي پورتــه بــه پـرې نـورشـي

بـد نـصـیـب بـه یـې پـه خـولــه د پشـۍکې ورکـا
چې مـرغـۍاخـتـه پـه جنـګ او پــه پـېـغـورشـي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځینې مـــل شي د غــاصبو ظـــالمـــانو
پـه څو شـپوکې بیـا خــاونـد د زر او زورشي

څوک چې خـپله ګـټه وړانـدې لـه بـل بـولـي
تـرېنـه جـوړ به غټ خــایـن او رشوت خـورشي

د عــبـرت اصـــل پـه کـار دی پـه ژونـدون کـې
خدای(ج)ته وړاندې خـاینـان به ټول مختـورشي

چې خـپل سود ګـوري د نـورو پـه خـوښـې کـې
آفـــریـن دې د بــاور، پــه پـــلار او مـــورشي

***

ایمـان

ایمــــان چې لـــه مـــــاوتـاځي ولې ولې؟
چې پــه ظـــــــلم، نـاروا ځي ولې، ولې؟

جـنګ جـګـړه کـول خوکـار د ظــالمــانو
نـاحق جنګ ته چې بیا، بیا ځي ولې ولې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

حق تري پاتې د شیطان یې وي منلې
ټوپکمار په قصد د غلا ځي ولې ولې؟

ملګري او آشنايي شوه تر مطلبه
خپل ملګری چې په شا ځي ولې، ولې؟

د ایمان او عقیدې رنګ یې پیکه کړ
صداقت زموږ له خوا ځي ولې ولې؟

د نیکانو مشوره ورسره نشته
په ناقص فکر خطا ځي ولې ولې؟

په وینا د فاسقانو به عمل کړي
بې تاثیره ښه وینا ځي ولې ولې؟

د دې عصر ملګرتیا کې خونده نشته
باور یار مې یک تنها ځي ولې ولې؟

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

وطـــنه

مـــین پښـــتون دی پـــه تـــا
زېبـــا وطـــنه زېبـــا

تـــه مـــو يـــې مـېـنـه اوكـــور
تـــه مـــو زړګـــــی او ټـــکـــور

تـه دنګ دنګ غـرونـه لـرې
ډک ډک ســـيـنـدونـه لـــرې

آسمـــان كې ورېځې بـاران
پـرې زرغـون كـيـږي مـيدان

ســـتره هـــوا لـــرې تـــه
خـيـالـي فـضـــا لـــرې تـــه

لمـــر دې خـه شغـلې لـري
ښكـلې پـلـــوشـې لـــري

شـــنې دې درې هـــېـواده
خـوږې مـــېـوې هـــېـواده

(c) ketabton.com: The Digital Library

مـــالـــیار باغـونـه لـــري
خـــوا ږه تـاکـــــونـه لـــري

مـــېوې دي ستـا نـامــدارې
منـــې دي ستـا خـــالــدارې

مــرغـــان آواز کـــوي ستـــا
بـــازان پـــرواز کـــوي ستـــا

شـنـه څـرځـــایـونه لـــرې
څـــاروي، مــــالـونه لـــرې

تـــه ښـــایستـه پـه ګـل یـې
تـــه آراســـــــته پـه ګـل یـې

بـــاور دې غـــــــواړي آبـــاد
افـغــانـستـان پـه زړه ښـــاد

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

همت لــرو

مـوږ پښـتـانـه يـو بې پښــتـو چېرې بل کـار نـه کـوو
هـمـــت لـــرو، پـه نـامـــردۍ د چــــا آزارنـه کـوو

وطــن مـو شـمـعـه مـوږ يې واړه پـتـنـګان يـو ګـلـه
پـه لـمــبـو سـوي، د غـلـــيـم لـه اور نــه ډار نـه کـوو

مـوږ د بري تـصـمـيـم نـيـولـی شـو، بـريـمـن يـو روان
پـروا پـه دې لارکې د هېڅ غـلـيـم، اغـيـار نـه کـوو

مـوږ يـو سـرلـوړي د پـوهـنـې او د سـولـې لارکې
مـوږ پرمـخـتـګ غـواړو، ټـوپـکـو بانـدې وارنـه کـوو

مـوږ پـه پښـتـو سـره را نـيـسو د ښکلاوو خـانـګې
مـوږ شـوونځـيـو تـه پـه تـلـوکـې انـتـظـارنـه کـوو

موږ بـه پـرمـټ د خـپـلو هـڅـو وړانـدې درومـو درومـو
مـوږ بـه پـروا پـه دغـه لار کـې د ښـامـــارنـه کـوو

د ګـاونـډي حـــقـــه حـــقـــوق ورتـــه پـوره ورکـوو
موږ خـو غـرض د چـا پـه کـور او پـه دېـوارنـه کـوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

مــورږ د بــري لار تــه بــاوره پــه اغـــزو مـــزل کــړو
میـــنه د ګــل کوو، پـــروا د هېڅ یــو خـــار نــه کوو

***

کهکشـان

پاس پــه آســمـــان کــې څــه کهـکـشـــا نــونــه دي
دا ســــتــوري یـــــې واړه، رڼـــه مــېـــخــونــه دي

د آســمـــــــان لمــــــنه ډکـــــه پـــه ســــتـــورو ده
د نـڅــــــــاوو جـهــــــــان، ورا او ودونـــــه دي

لــکــه پــه غـــاړه چــې لــیـلـیٰ هـــــار واچــوي
د مــلـــغـــــلرو پــه چــــم، امــېـلـونــه دي

ســـاتــه افغـــان یـاره د امـــــیـدو ښــکــلا
ډک لـــه ښـــــکلا د ژونــــدون امـــیـدونــه دي

بــاوره ګـــوره نظـــــام د رب(ج) سـپـېـڅـــلــی
چې لــه حــکــمــتــه ډک یــې څـه کـــارونــه دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپرلی

په بڼ کې مو خندا کړي سره ګلونه د سپرلي
اچولي دي بورا اتڼونه د سپرلي

شنه، زرغون کتل دي هره خوا په هره سيمه
زيبا، زيبا ښکاريږي شنه مخونه د سپرلي

سپېره ډاګونه فرش شول د ګلونو په سينګار
آسمان پرې را خواره کړه بارا نونه د سپرلي

مشاطې شوې سمسورې د ګلونو په نګار
په زلفو يې خواره شول شنه شالونه د سپرلي

د نجونو وربلونه په ګلو مالامال شول
ګودر ته بيا روان شول کتارونه د سپرلي

د بلبل نغمو خمار کړه د ګلزار رنګونه
پستې، پستې ورمې دي آوازونه د سپرلي

غبرګ د شپېلۍ پورته شو په دښته او دمن کې
شپونکي په مخه کړي دي مالونه د سپرلي

(c) ketabton.com: The Digital Library

عــاشــق پــه مـيـــنـه کې معـشـوقـې تـه کــړي رازونـه
ښـايـسـت، ښـايـست جـانـان دی جهــانـونـه د سـپـرلـي

ســپــيـره خـــزان تېـــر شـوی بـاوره پـه مـحـــل کـې
د خدای(ج) پـه شکـر ښکل کــړه ديـدنـونـه د سـپـرلـي

***

تـورې زلـفې

پـه سپـيـن مـخ دې چې تـورې زلـفې راتـلـلـې
غـــم زمــــا پـــه تـنـــــدي خـــاورې اړولـې

زه هـغـه وخـــت آګــاه شـوم چـې زمـــا نـه يـې
چـې شـــانـه زلـــفـــې دې شـــاتـه واچـولـې

سـتـا د زلـفـو پـه تـار بنـــد زمـــا زړګـی دی
بيـــــا بــه کــلـه راســتــــنـه شې نـازولـې

هـــر يـو ګــل د اننـــګـولــه رنــګـه رنــګ شـو
چـې د ګـــلـو پـه بـاغـونـو ګـــرځـېـدلـې

(c) ketabton.com: The Digital Library

خدای(ج) خــبــر چې زمــا غــم بــه درســره وي
دا خــــــــبـرې مــې زړګـــي راتــه ویــلــې

د بېــلـــتـون پــه اور بــه ســوزمــه تــر کـــلــه؟
ډېـر ارمــان دی مــا پــه ســتــرګــو نــه لـیدلـې

د وصــال پــه فلـک پــړک وهــه بــرېښــنــا شــه
بېــلـــــتــانــه د بــاور ســــتــرګـــې ژړولــې

***

قــلــم د ذهــن

د ښــکــلا پــه وطــن پېښ چــې دا جــنـجـــال شــو
د قـــلــم نــوک مــې فـعــــالــه بــاکـمـــال شــو

پــه زانـــګـو د ســولـــې و زنـــګــــېـدل تــوري
هـــر غـــــزل مــې لــکـه وړانـــګـه د هـــلال شـو

لــوپـټــه مــې د مـــزار پــه ســـر بـیـــرغ کــړئ
یــار وطـن بــانــدې چــې تـیـر لــه ســر او مــال شــو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ګــورګـــین ســـــلامــتـي غـــواړه رقیــبــه
میرویس خــان نیکـه سمـبـال پـه تــوره، ډال شو

دوه زولـــنــې د غــــلامـــۍ یــې دي شــکـولــې
بــریــالـی پــه سـخـتــو ســتــونـزو کـې بــلال شو

د بــاور قــــــلــم بـــه ولـــې نــه چـلـــــیـږي
پــه تــاثیـــرکـې لــکـه تــوره د خــوشحـــال شو

***

هسکه ټیـټه

پــه غـټـوغـټـوســترګـــو چې کـــتــل کــانـدي
د نـــړۍ ټـول رازونـــه پـــه مـنــــګـول کــانـدي

چې سمــبال جـانان د پوهې پـه ځـواک نـه وي
افــتـخـــــار پـه پیــــکـي او پـه وربـل کـانـدي

چې مطـــلــب یـې غـوځـول د تیـــارو نــه وي
شمـعـه څـلـه پــه تــوره شــپـه سـېځــل کـانـدي

(c) ketabton.com: The Digital Library

تيــــر، کمـــــان خــو هســې نښه ويشــتــی نشــي
لــکه غېـشی د نظـــــر چـــې ويشــــتــل کــانــدي

هــسکه، ټيـــټه چـــې و نـــه ويـنـــي پــه مـخـکـې
هـــا بېــــړی بـــه ډوبـــه پـــه اوبـــو تـــل کــانــدي

چـې د نيــم بسـمـل پـه دود شي تــر پښـو لاندې
بـــد مـلـخ پـــه ګــلـونـو کـې دانــګـل کــانــدي

چـــې د ســـود پـــه خـــــاطــــر وژنــــي نـفـــسـونـــه
د بشـــــر لـــــه حـــــــد وتـــی چــــې وژل کــانــدي

عــقـــــيـده وي د ســـوچــه مـــومــــــن راســخـــه
د ديـــن پـــه مســــتــقــيـمـه لاره تـلـــل کــانــدي

د رقيـــب جـــــادو تــــه پــام وکـــړئ مـلـــګـرو
چـــې غلـــيـم راتـــه پـه خـــبـرو خـــپـل کــانــدي

پـــه ســلـــګـونــو مشـــکـلاتــو ګـــرفـــتـار دي
چـې ژونـد ځـوک پـه کـوځـوکـې د کـابـل کــانــدي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پښتون په کور ناتار دی نن باوره
ځکه، ځکه خو آسمان پرې ژړل کاندي

***

سپینې اوښکې

په مخ تویې سپینې اوښکې بې اختیاره شوې
ستا خبرې چې وصال کې له انکاره شوې

دا سور سالو دې د توپان په خوله کې ورکړ
په ځنګل د تورو زلفو کې حصاره شوې

دا بې حجابه مخ کتی نه شم جانانه
که یې ګورم دواړه سترګې ګنهګاره شوې

حیاداره پښتنه غورځې په تیاروکې
رڼا ګانې منحصرې تر اغیاره شوې

د لمرخرک په انتظار ګوره سره شفق ته
قافلې مو را روانې په دې لاره شوې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د غـــرور مـــاڼـی رالـوېـدونـکـې ده دلـــبـره
خـوښ شـوم دا چې خپل بـاور تـه وفـــاداره شـوې

***

پښــتانه

پـه نفـــاق ســوي پښـــــتانـه دي لکه زه
هـــر ځـــای د تــن پــه وینـــو ســره دي لکه زه

د بېلـــتون پـه لار دامــونـه ږدي يـو بـل تـه
د وحـــــدت لـــه لارې کــــاږه دي لکه زه

د مــــردانــو زړه چــولــی نــامــــردانــو
پـه الــــمـونـو کــې وراســـته دي لکه زه

خـواخـوږي هـمــدردي نشــته يـو تـر بـلـه
پـه تــش خـــبرو کــې خـواږه دي لکه زه

د تنــکو زلـمـو پـه حـــال مـو خـوا بــديــږي
چې پــه عـــمـرونـو کـې شـپـېـتـه دي لکه زه

(c) ketabton.com: The Digital Library

نـادانــي ده د عـــالـم مقـــام لـــوېدلــی
لـــه هــرمقـــــام په پــرېــواتــه دي لکه زه

د تـاريـخ پــه آيـيـــنـه کې نظــر نشـــتـه
د غـفــلــت پــه خـــوبـــو ويـــده دي لکه زه

پــه ويجــاړ وطـن کې بـل دي ســره اورونـه
د پـــردو پــه غـــېـږکــې پـــراتـــه دي لکه زه

کـه د عــلـم ډېـوې بـلـې کـړي پـه کـور کـې
هـــاله آسمـــان تـه په خـــاتــه دي لکه زه

چې يــوبـل تــه کـړي د مينـې لاس تـرغــاړه
بــاور وكـــړئ، بيـــا نـــو درانــه دي لکه زه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

تصور د اغيار

تـصــــــور د اغـيــــــار نــــه دی د مـنـــلـو
مـسـت بلـبل دی چـا شـړلـی لـه سرو ګـلـو؟

د مـــور مــېـرېِ دود خـــپـل کــړی رقيـــبـانـو
هـسـېِ شوم دود به يې بېل نه کـړي ترخـپلـو

کــه پـردي مـــرغـــان کــړي دلــتــه پــروازونـه
شــاهـيـنـان يې نيسي تــل په ســرو منګولـو

تــورو تيــــاروکــې هــغـه پتـــنــګان ســوځـي
چـې وي مـــيـن د شـمــــعــې د بـلـــولــو

د بــاور پـــه نـظـــر ډېــر داســې کســـان شـتــه
چــې غـــلامـي کــړي راز يــې نــه دی د ويــلـو

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

زندګي د ملنګانو

مه کوه مسخرې په زندګي د ملنګانو
وګوره په کچکول کې پادشاهي د ملنګانو

د دنیا په مال، متاع یې غرض نشته دلبره
د یقین په تار تړلې وروري د ملنګانو

په مینه د رحمٰن یې سر، صورت دی سپېره کړی
مقیمه په زیارت کې وي شېخي د ملنګانو

په تشو، تشو لپو کې آسمان شي لړزولی
اخته مه شې جانانه په بدي د ملنګانو

له بخت سره به کور ته ځي خوشحاله هغه یارمې
چې پرانیستلو ور ورته کونجي د ملنګانو

د زړه کور به یې صاف وي له ناولي خس، خاشاکه
که بل یې خپل چراغ کړ په تیلي د ملنګانو

که رښتیا د تودې مینې طلبګاره یې آشنا
نو مست شه اې باوره! په دوهي د ملنګانو

(c) ketabton.com: The Digital Library

سبا نه راځي

خوره تیاره ده دلته خدایه(ج) سبا نه راځي
ډېوه خاموشه شوله کور ته رڼا نه راځي

ماتم په ونو ګډ دی د ځانګو ځرک نه لګي
د بلبلا نو آواز صفا صفا نه راځي

د خزان باد رژوي، رنګین ګلونه د بڼ
غوټۍ د سرو ګلو زموږ په خندا نه راځي

مجنون مزل کړی دی، تېر و اغزو د پاسه
سترګې یې دواړې ړندې ورته لیلیٰ نه راځي

ګلاب، ګلاب وزرو نه شول په اغزو کې سوري
د بوراګانو ټولګي بیا په نڅا نه راځي

د قربانیو لړۍ شوې تر ښارونو اوږدې
د ارمانونو جنډۍ په رپېدا نه راځي

مظلوم باور آشنا مې د غم په مخکې ولاړ
افغان ولس ته خدایه(ج) د ځرک آشنا نه راځي

(c) ketabton.com: The Digital Library

با ایمانه ده

تــویــې شــوه، تــویـیـــــــړي دغــه ویـنـــــه بــا ایـمـــــانــه ده
خـــاوره د افغـــان ده ښـــایســـتــه لــه درســت جـهـــانــه ده

مـوږ پـه خپله خـاوره هسک پامیر او لـوی ګوربت لـرو
ښکلـې پـه سپـیـن غـر او هــنـدوکـش بـانـدې ودانـه ده

مــوږ لــه قـــــــربـانـیـــــو، ســـرښــنـدنـو وېـره نـه کــوو
دا خـــاوره قـــدم پـه قـــدم هـــر افـغـــان تـه ګـــرانـه ده

مـوږ دی پـرزولـی هـــر بـــریــدګـــر او یــرغـلـګـر دلـتـه
تلـلـی، نیـــمه خـــوا دی او دنیـــــا وړپســې ورانـه ده

دلـــتــه د اســـــلام او د ایـمـــــان ســتـــنـې ودانـــې دي
دلـــتــه د اســــلام طـــریقــه ډېـــره مـهــــربـانــه ده

چـــا چـې د دې خـــاورې پــه کـــوتــرو ګـــوزار کــړی دی
بیــــا خــو نــو بــاوره دا صـیــاد خـپـلـه پـښـېـمـــانـه ده

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګران وطنه

ته لیلیٰ یې، ته ګلشن ته ګلستان یې
ته مومینه، ته ښایست، ته موایمان یې

خوږ نسیم دې په وږمو، وږمو چلیږي
ته نیمروز، ته میمنه او ته پغمان یې

د ښکلا ساری دې نشته ټول جهان کې
ته پکتیا، ته مې پارون، ته بدخشان یې

ستا بازان کړي پروازونه په دې څوکو
شنه فصلونه، ډک سیندونه د سبحان یې

ستا منې په ټول جهان کې دې نامدارې
ته لوګر، ته مې وردګ، ته مې میدان یې

تر دې ښکلو او سوترو باغونو ځار شم
ته لغمان، ته مې فراه، ته مې بامیان یې

ستا انار دې خدای(ج) په خپل حکمت جوړ کړي
ته تګاب، ته کندهار، ته مې دامان یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا انګور خو په څو رنګه ښايسته دي
ته غزني، ته مې هرات، ته مې پروان يې

ستا مېړانه په جهان، جهان ياديږي
ته ميرويس، ته محمود او ته احمدخان يې

ستا بازان له پښتنو کوي پوښتنه
ته شاهين د هسکو څوکو، لوړ آسمان يې

ستا وګړي د واحد افغان په نوم دي
ته مې خوست، ته مې هلمند، ته مې واخان يې

ستا تاريخ د حماسو داستان ليکلی
ته زما له مينې جوړ افغانستان يې

خپل باور به دې د سر په قيمت ساتي
ته يې مينه، ته يې ژوند، ته يې جانان يې

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

شهـیده

تـه ولاړې، شهــــید شوې ځــي لا نـور شهـیده
څنـګه ځـوانیـمرګ شـولـې غمخور شهـیده

ســتا پـه جـدایـی‌مـې اوښکې تـویـې شولـې
اخـــلـم لــــه غـلــــیـم څخه دې پـورشهـیده

تـه د ښکلو زمـرو پـه څـېر کـامـران شولـې
سـتا دښمـنان دلـتـه شول نســکور شهـیده

تــه لـــه کـــرامــــاتـو او نېــکـیو نـــه ډک
تـــه بـــه شـې شفـېع د پــلار او مــورشهـیده

تــا خـو لـه خـپل وطـن نـه دفـــاع کـړې ده
خدای(ج) دې ښـایسته کـړه نوی کـور شهـیده

وینـــه بـــه ســتـا و ټـوکـې غـونچـه ګــلـونــه
تــا تـــه دُعـــا کـــانـدي مـور او خـور شهـیده

زمــــا بـــاور دا دی چـــې آخــــر رڼـا شـــتـه
تــل بـــه تیـــاره نـــه وي زمـوږ وروړ شهـیده

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوله

ټوکـــېدلـې خـوشـــالـۍ وي تل پـه سولـه
غـوټـې شـوې تـربـګـنـۍ وي تل پـه سولـه

د جـګړې طبـيعـت ټولـه بـدمـــرغـي ده
تـودې مـيـنـې، ورورګـلوۍ وي تل پـه سولـه

د ظـــالـم نغـــرى تـوديـږي پـه جـګړو کـې
پـالـــل شـوې نېـکـمـرغـۍ وي تل پـه سولـه

پـــه جــګړو کـې د ســـرونـــو لـــوبـه کـيـږي
غـوړېـــدلـــې شـتـــمـــنـۍ وي تل پـه سولـه

بـربـادي او هـــلاکـت وي پـــه جـګړو کـې
را روانـــې کـــامـــيـابـۍ وي تل پـه سولـه

پـه ټـوپـک د پـرمـخـتـګ سـتـنـې نـړېـږي
ښـه پـېـشـرفـت او تـرقـۍ وي تل پـه سولـه

جـګړه بـاسـي انسـانـان لـه علـم وپـوهـې
لـه جـهـان سـره سـيالـۍ وي تل پـه سولـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

پــه جـــګړه کـې اې بـاوره! خــوښـي نشـــتـه
امــــن، روغــه او خـــوښــۍ وي تـل پــه سـولــه

***

تـــرې پټـېـږم

ټولـه شـپـه ګـرځـم راګـرځـم په سهــارکې تـرې پـټېـږم
زه لـه لمـر څخه شرمـېـږم پـه يوغــارکې تـرې پټـېـږم

فــرمــايش د مـــلا ډېـر دی زه وزګـــار، وزګـــار عـــامي يـم
زمـــا وس ورســـره نشـــتـــه پـه خـپـل وارکې تـرې پټـېـږم

پل يې واخيست زمـا کـور ته او د غـلـه ګمـــان يې کړی
پـه کـــوټـه کې ورتــه ښکـارم، پـه چـنـارکې تـرې پـټـېـږم

د مـظـلـوم پـه خـولـو، وينـو يې ګـټلی خپل قلـنګ دی
لـه بـادار څخه ډارېـږم، پـه خپـل کـــارکې تـرې پـټـېـږم

پـه لـــيدلـــو د جـــابـر مې سـترګـې دواړې شي زهـــيـرې
چـې پــه مخـه کـــلـــه راشي نـو پـه لارکې تـرې پـټـېـږم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا قــرضـدار بــه مـې نـو څـنګـه کــــړي پـيــدا بـاوره يـاره
پـه کـوڅـوکـې غلـی ګـرځـم او پـه ښـارکـې تـرې پـټـېـږم

***

ولاړې

تــه مــصــدر د خـــدمـــت، کـــار وې رانــه ولاړې
د مـظـــلـوم پـــه غـــم بـېـمـــــار وې رانــه ولاړې

دا دوې ســـتـــرګـــې غــــړومـــه بـې ديــداره
تـــه مـــې هــــيـــلـه د ديــــــدار وې رانــه ولاړې

د فـطـــرت د خـصـلـــتـونـــو پـــه لـــوی بــڼ کـې
پـــه ګـــلــونـــوکـــې نـــــګــــار وې رانـــه ولاړې

ســـتــر ښــامــار د زړبــودۍ ټـک پـــه زړه درکــړ
د ځـوانــۍ شـپـې دې پـــه شـمــار وې رانــه ولاړې

پـــه خــــزان وهــلــو ســتـرګــو، ګــورې مـــاتـــه
د تــنـــــکــو غـــوټــــو بـهــــــــار وې رانــه ولاړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

باور سخت دی دردېدلی اې ثاقبه!
د پرون ورځې سالار وې رانه ولاړې

***

دستار د معارف

چې خبر نه وي مخلوقه څوک په کار د معارف
ورته مه ږدئ په ککره لوی دستار د معارف

چې یو ګام اخیستی دا ښاغلی نشي مخ وړاندې
ور په غاړه کله مه کړئ ښکلی هار د معارف

چې را پورته د ولس له منځه نه وي ملګرو
تېرېدلی کله نه شي په دا لار د معارف

ښایسته بدلون هرڅوک قبلوي په خپلو سترګو
خو بدرنګ سړی به پرې کړي نازک تار د معارف

لاس نیسه سوداګره د پوهنې له خرڅلاوه
له سیاست ځینې جدا کړئ شین بهار د معارف

(c) ketabton.com: The Digital Library

افغــاني ټولــنه غـواړي د پوهــې ســمــه بنـه
حسـاسـيـت کـلـه روا دی نـور پــه ښـــار د معــارف

نېک تـصمیم خپله نيسه اې د لـویـې کرسۍ والـه
حقـیقت ورتــه اظهــار کــړه پـه شعــار د معــارف

کـه سمــبال دغـه نظـام کـړو دکـادر پـه راتلــلـو
مـوږ بــه و سپـړو بـاوره ګـل پـه خـــار د معــارف

***

کسـوف

چې سپـوږمـۍ راشـي تـر مـنـځـه دا د ځمـکې او د لـمــر
ټـول پـه يـو مسـتـقـيـم خـط شي، يـو مسـيـر شي بـرابــر

سپوږمۍ ځمکې ته شي لوی خنډ د لمر د شغـلو مخکې
تيـــاره شـي تــوره خــوره، تــروږمــۍ را لـــېږي نظــر

جغـــرافـــيـه داســې وايـــي اې د زړه ســـره دا واوره
کـسـوف کـلـه پـوره شـي ګــلـه، يـا يې نيـــم شي سفــر

(c) ketabton.com: The Digital Library

کسوف د (ک) په حرف یعنې په (کلان) پیل شوی
ځکه چې لمر ډېر کلان دی نسبت په ښکلي قمر

فرق د کسوف او خسوف واضح په دې کلام شولو
سلام، سلام دی باوره چې دې بیان کړ بهتر

***

دُر دانه

سود یې چې ورسیږي تر پردو خپلو
ارزي داسې ښکلي لاس په ښکلولو

په پلیته جوسه شنې وي کرغېړنې
هغه وړی چې هېڅ نه وي د اوبدلو

دُردانه خو د زړګي په سرسوری وي
کنه نه وي پکې تار د اچولو

ورکوزېږه داسې غار او یا کوهي ته
چې لار و لري د بېرته راختلو

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې بیـا وروسته تر ویـلو پښېمـان نشې
هــغـه وایــه چـــې وي وړ د اورېـــــدلـــو

اوږده ږیـره کــړه وړه خــو عمـل ســم کــړه
بــې عـــمـلـه ږیـــره وړ وي د خـــــرېلـــو

د نــادان د نــادانـــــــۍ نښــه خـــو داده
داســې وایــي چــې وړ نـــه وي د ویـــلـــو

دانــه مه خوره د فـاسق له دام خـانـې نـه
وږی ښــه یــې پــه پـــرواز د الـــوتـــلـــو

د شکسـت زړونــو ټـوټې کـړه بیـا راټـولې
لاس پــه کــــار شـه د دې زړو د رغــولـــو

پلـیـتـیوکې کـه خس او یـا خـاشـاک وي
خـــود هــغـه ډېـــران دی وړ د ســوزولـــو

د نېســــتۍ اوبــه وي داســې لـکـه وینــې
خـــوږه میــنــه دا اوبــه کـــړي د وینځـلـو

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل ویـل او عمــل دواړه سـره یـو کـړه
اې بـاوره! چـې منــظـور شـي د مـنــلـو

***

انـډوخــر

چې سـپـیـن پـاتـه او تـور خـوشـې وای پـه غــرو
لــور پـه لــور بـه انـډوخـــر وای بس د خـــرو

ننــــــداره د ســــــــرکـــښـو وای روانــه
را ټـول شـوي وای دا خـــره لـــه شـنــو درو

هنـګـــېدل، غـورځــېدل پـه کـاڼـو، بـوټـو
جـنـګـــېدلـــی پـــه لغـــتـو، پـــه ســـرو

د ځـنـــګـل لــور یـــې مـــنـډه وای اخیـسـتې
ور پـېـښ شـوي وای پـــه ښـکـارکـې د زمـــرو

خـــره وای تـلـلـي زمـــریـان وای پـاتـې شـوي
حـــــارســــــان وای د دې دښـــتـو او مـــیـرو

(c) ketabton.com: The Digital Library

مــدد ګــــار د ښــو چـــــارو وای بــاوره
دښـمـــنـان يــې ښــکـارولــی پــه خَـــرُو

***

حُسن د حسين

حُســـن د حـســين خــو حـوصــلـه مــاتوي
سـل کــه تـوبـه ګــار شي نـو تـوبـه مــاتوي

بـې حسـابـه ثمـر چـېرې چې امـبـار شي
ښــاخ مـــات شــي د ونـــې او تـنـــه مــاتوي

مــلال زړه د ښـــايســتـه مـخ وکــتـوتـه
تـصـويـر و بـاسـي کـلـکه آيـنـــه مـاتوي

لـه غـفــلــتـه يـا عـلــتـه چې شي بنــده
غــــل د کـــــور تــړلــې دروازه مــاتوي

چې کـړه وړه يې انسـانيـت تـه ورتـه نـه وي
دا کـــړه د انســان ښـکـلـې څـېـره مــاتوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

په حیا او په ایمان چې سمبال نه وي
وعده کړي باوره بیا وعده ماتوي

***

خسوف

ځمکه چې راشي د لمر او سپوږمۍ تر میان
په یوه مستقیمه لیکه همزمان

ځمکه د لمر شغلې نه پریږدي سپوږمۍ ته
تیاره سپوږمۍ بې لمره کله شي تابان

نو بیا وایو چې خسوف دی واقع شوی
په نیمه میاشت کې توره سپوږمۍ شي ګویان

خسوف په (خ) یعني په (خورد) شروع شوی
سپوږمۍ وړه ده نظر لمر ته په آسمان

چې د خسوف په هکله نه شو اشتباه
باور په دې موخه دا مطلب کړ بیان

(c) ketabton.com: The Digital Library

څمکه شوه شاړه

څمکه شوه شاړه لالیه، شنه فصلونه پکې نشته
سېلابونو ده نیولې، صاف سیندونه پکې نشته

تېزابي اوبو مو ونې کړلې ټولې راخوړ منې
ځانګې وچې شوې سرېيه چې ګلونه پکې نشته

تور زاغان دي را ټول شوي په دې وچو، وچو ځانګو
د بلبلو غزلونه، آوازونه پکې نشته

مستي نه کا سرې هوسۍ مو په غرونو او رغونوکې
ګلان ټول دي رژېدلي شه عطرونه پکې نشته

په باروتوکې الوزي کاڼي، تیږې د دې غرونو
ذره، ذره چاودلي، سره لالونه پکې نشته

په خزان کې بهار نشته اې باوره! خبردار شه
لاس دې لپه کړه سبحان ته، امېدونه پکې نشته

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

تنهیږي آسمان

خزان جوړ کړه توپانونه دلته ډېر
مړاوي، مړاوې شول ګلونه دلته ډېر

را تنهیږي آسمان په تورو وریځو
ږلۍ وځپل فصلونه دلته ډېر

خړو خړو سېلابونو کړه ویجاړ
ښکلي ښکلي ګودرونه دلته ډېر

ګلاب ګلاب سرونه یې رېبلي
کوم بد رنګ کړي لونه دلته ډېر

د ظالم صیاد له لاسه چوپ چوپ دي
د بلبلو آوازونه دلته ډېر

د دې وخت د ظالمانو له جفا
څېرې شوي ګرېوانونه دلته ډېر

باوره په سیلۍ سپېره سپېره شول
د غوټو زیبا مخونه دلته ډېر

(c) ketabton.com: The Digital Library

خـيالي نښـتر

يـو خـــيـالـي نښـــتـر ولاړ د يـاد پـه غـــره دی
زمـــا اوښـــکـو اوبــه ورکـــړې اوبــه نــه دی

د انـــګـړ مـېـــوه پـخــه شــولــه جــانـانـه
تــوتــي نـاسـت ورتــه د کـور پــه دېــوالـــه دی

د مـــراد لـــه دروازې نــه بــه تـېـــرنــه شـي
زړه نــرۍ ځـــکـه پـه شـــکـل د وېښـــتـه دی

چـې د ذات پـــه دښـــتـه دواړه ګـــرځـــو يـاره
ستـا غـم ټـول را ســره مـل دلــتـه پـه زړه دی

هــريــوګـل تــه پـه صـحـرا کې چـې تـه ګــورې
دا زمـــا د زړه پـــه ســـرو وينـــو اوبــه دی

ستـا هــر يـاد خـو زمـا ذهـن کې لـمـبه شـو
زمـــا يـاد بيـــا ستـا پـه ذهـــن کــې ويـده دی

زه يــې پـاس د زړه پـه بـاغ کــې ګــرځــېـدمـه
خــپـه شـوی يـار لــه مـــا څخه پــه څـه دی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

شـپه کې نــه وي او پــه ورځ کې را پیـدا شي
دا آواز خــو د ګــــاونــډ د کـــور د وره دی

اې بـاوره! ســتا مـــارغه دا ســتا پــه کـور کې
ویشـتـل شوی پـه زړګي کې پـه لـیــنـده دی

***

د زړه انځـور

دا زمـــــا د زړه انځــــور دی شــاعــرنــه یم
دا د وخـــت لــه غــم نــه پُــر دی شــاعــرنـه یم

زه بـړاس د زړه ویسـتــی نــه شم لــه خـولـې نـه
دا د ذهـــن یــو عــــاشــور دی شــاعــرنــه یم

د ظـلـــمـونـو نـاکــردې لـیــکـي هــــنـرکـې
د ښــکـلا بــدرنــګ تـربــور دی شــاعــرنـه یم

د ســـرو وینـــو لــه سـېـلابــه تــوري اخــلـي
د خــیـال بحـــرکــې عــبـور دی شــاعــرنـه یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

د برېښنا په نیلي سپور ځغلي آسمان ته
د فلک په تېغ مغرور دی شاعرنه یم

لکه خس وخاشاک غورځمه سره اورته
زیست وژواک مې د تنور دی شاعرنه یم

ولې غورځې د رقیب په تېره توره
د سکه وروړګردن بُر دی شاعرنه یم

غواړي زړونه بیا د مینې په منګولو
ژوند د مینې مې منظور دی شاعرنه یم

هغه زړه به کله روغ نه شي باوره
چې په سرو وینو مسرور دی شاعرنه یم

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

تابوت

په ژوندون د دې دهر افسانه وینم
عالمان د وطن په ویرانه وینم

اُصول تور نخود دي اوسه سرګردانه
د زورمند ناراسته کار، جانانه وینم

ټول یې وینې ورته ګوري په حیرت کې
د قانون تابوت پروت په هدیره وینم

یوه تَله په آسمان وي بله دلته
زه د عدل عجیبه فیصله وینم

د زورواک پر مخ ټول ورونه پرانیستي
انتظار کې مظلوم په یوه پښه وینم

د حقه حقوقو تېښته ده هر لوری
د بې شرمیو توره سلسله وینم

د بقا په ځای کې اخلي ژوند د نورو
د چپ لاس دوزخیانو کارنامه وینم

(c) ketabton.com: The Digital Library

عـدالــت د دې دنیـــا پــه چـــارو نشـــتـه
بېچــاره کـس پــه هـــر لار بېچـــاره وینـــم

ښـه مـقـــام پــه ښـه بیــه اخیســتـل شـوی
د خـــایـن د خـیـانـت معـــامـلـه وینـــم

کـه ولـس داسـې ویـده او یـا خـــامـوش وي
جنـګسـالاروکـې جـوړه دا مـېـلـه وینـــم

مجـرمــان ګـرځـي آزاد او پــه سـرو سـتـرګـو
مظـلـومــان بنـد پـه تـوره زولانـه وینـــم

پــه امســا د هــوســایـی نسـکوره نــه شـو
ژونـد بـارسـتړی، سـتومــانـه په شـانـه وینـــم

لاس د سوال یې کـه اوږده وي همېش بـل تـه
اختـــیـار د داسـې کــلـي بېــګـانـه وینـــم

هـــره ورځ یـــې ټـــکوي لـــه بـل آدرســه
د زړه کـــورکـــې د پـــــردو دروازه وینـــم

(c) ketabton.com: The Digital Library

په اوبـــو د داســې وران کـــــوهــــي بــاروه
د ژونـــدون د تبـــــاهــیوســـیلــه وینـــم

***

د حُسن بڼ

د حُســن بــڼ کـې ګــرځــم، زېــړ ګـــلــونـه ټــولــوم
د ګـــل پـــه نـــرمـــو پــاڼــو کــې رنـــګــونه ټــولـــوم

کـچـــکـول د مـحــبــت مـــې ګــــرځـــومـه در پـــه در
فـقــــیــر، مـلـــنــګ، د حُـــســن خــیـراتــونـه ټـولـــوم

زخـــمــي زړګـــي تـــه وړمـــه د خــوږې مـیـــنـــې درمـــل
شېرین، شېرین پــه جــام کـې شــربـتــونـه ټـولـــوم

د خیال په هسکه ځمکه چې زرغونې شي هیلې
احســـاســه را وپـښــــېـــږه، ارمـــــا نــونـه ټــولـــوم

پــیـــدا چې پـــه کـې تـوري کـــړم د مـیـــنـــې د لـفـظـو
آیـــت، آیـــت یـــې لـــولـــم، قــــــرآنـونـه ټـولـــوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

پاسته، پاسته غزل به د مینې ورته وایم
د جنګ په نشو مست ستړي قامونه ټولوم

اساس چې د خوا ږه ژوند دې ځمکه باندې کیږدي
باوره! لوړ خیالونه، لوړ فکرونه ټولوم

***

سترقاتلان

در بدر افغانستان به وي ترکومه؟
رنګ په وینو افغانان به وي ترکومه؟

چې د یو او بل په مرګ باندې خوشیږي
دغه ستر ستر قاتلان به وي ترکومه؟

د خدمت او پرمختګ تر نامه لا ندې
دا بې لارې انسانان به وي ترکومه؟

د نېستۍ لاس یې اوږد کړی دی بل چاته
ځوریدلي یتیمان به وي ترکومه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

وینــه ځـي زمـوږ سـود تـرې بـل وړی بـاوره!
د پـردو د جـنـګ مـیـدان بـه وي تـرکـــومـه؟

***

مــه ژاړه

مــــــه ژاړه دردونـــــــو تـــه دوا بـه شي
تــوره شـپــه بـه تېـــــره او سـبـا بـه شي

لـــوړه حــوصــلـه کـــړه پـه سـخـتـی یـاره
ســتــا ژړا بـــدلـــه پـــه خـــنـدا بـه شي

ځـــمـه اې فلـــکـه! پـــه طـبـیـــب پـســې
دم، تـعـویذ دې راکـړه چې بېګا بـه شي

نـه مـومـــم دردونـــو تـه درمـــل یـاره
زمـــا هـــیـلـه بـــدلـــه، دُعـــا بـه شي

خدای(ج) دې لـه آفـت سـاتـه بـاور یـاره
تــور ظـــلـمـت آوښــتـــی دی رڼـا بـه شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

طبیبه

درمل د زړونو وکړه ځوان طبیبه
هم د غریب او هم د خان طبیبه

د بل ژوندون ته دې چې ژوند وقف دی
رب(ج) خو دې ساته په جهان طبیبه

وینې بهیږي په دې خوار وطن کې
د مجروحانو کړه درمان طبیبه

اخلاق شیرین د طبابت لرې ته
بل ښایسته غوندې وجدان طبیبه

ژغورې له مرګه دا ټپي انسانان
ته یې ژوندون، ته یې جانان طبیبه

په دُعاګانو کې شپه، ورځ یادیږې
ستا خدمتونه بې پایان طبیبه

ظالمان اخلي له انسان څخه ژوند
تا خو ورکړی دی امان طبیبه

(c) ketabton.com: The Digital Library

باور دی ستا لـه خـدمـتونو مشـکور
تـه یـې ګـلاب تـه یـې احسـان طبـیـبـه

***

د فتـنوګـړی

د ظـلـمت تـوپان را خـور دی زمـوږ پـه کلـي
سپـین سهـار خو ځکه تـور دی زمـوږ پـه کلـي

پـه قسـمت مـو د تقـدیـر کـانـې دي واریـږي
غـم د غـم پـه نیـلـي سـپور دی زمـوږ پـه کلـي

ښـوعـالـمـانـو تـه یـې شـا ده اړولـې
د نـادان د ټـوپـک زور دی زمـوږ پـه کلـي

د فتـنوګـړیـورا چـوي دوه لاسـوکـې
پـورتـه شـوی شـر او شـور دی زمـوږ پـه کلـي

پـه کـې ښه غـوږ دي د وحشـت پـردي لاسـونـه
د خـونـکارو مـخ تـک تـور دی زمـوږ پـه کلـي

(c) ketabton.com: The Digital Library

پــه غـــربــت او نــادانـۍکــې را څخـه تلـــلـي
ننـګ، غیرت دلـتـه نسکور دی زمـوږ پـه کلـي

ظـالمـــان لـه جـګړونـه غـواړي خپلـې ګـټـې
سخت حـالت بـاوره خـپـور دی زمـوږ پـه کلـي

***

فســــاد

د هـــرفـــاسـد پــه ضـد جـهـــاد غــواړو
نـــور مـحـــــوه داســــې آدم زاد غـواړو

پـــه دې اصـــل کـــه رسـي مـقـــام تـــه
ویـجـــاړ دا اصـل لــه بـنــیـاد غـواړو

چې ښـه کــافـي مـــزد د کـــار شي ادا
نــوبــه کـــار تـرې پــه اعـتـمــاد غـواړو

کـــه د فـــســــــاد لـــــړۍ وي روانــه
څـنـګـه بـــه خـپـل ملــت آبـاد غـواړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خــبرو نــه پــه تېــــره تــوره
پښــو د ملــت تــه یــې افــتــاد غــواړو

چې رنځـــونـه کـــړي درمـــل بــاوره
داســې طـبـیـب، داسې اســتــاد غــواړو

***

مــات زړه

دیــدن د شــکــلــي مــخ رانــه کــاکـــل یـــووړ
غــمــونـــو د زړګـــي رانـــه ګـــوګـــل یـــووړ

ســـم د هــیــلــو پــه ګــلــزار وو ټــوکــېدلــی
ګــل ګــلاب دا شــېـــبــه رانــه وربــل یــووړ

د بڼـــو پـــه غـبـشـو زه ســوری، ســوری شــوم
د مـرګ قـــاصـد تـلـوکې رانــه اځــل یــووړ

د انـګـار لــه بټـــی تــورې لـمــبــې خــېژې
خـــندا یــې د مـــات زړه رانـــه مـــزل یـووړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

د باور نصیب به څنګه شي باوره؟
یار خوپه اشارو رانه مورچل یووړ

***

محصلین

را ټول شوي په لغمان دي محصلین
څنګ په څنګ لکه ګلان دي محصلین

په باغچه د علم، فن یې ګذر دی
مېړني دي، اتلان دي محصلین

دغه کور به په پوهه شایسته کړي
د پکتیا که د میدان دي محصلین

د ګلو په غونچوکې رنګارنګ دي
د وردګ که د بغلان دي محصلین

د پېشرفت په کاروانو یې مزل دی
د لوګر که د بامیان دي محصلین

(c) ketabton.com: The Digital Library

مــزار، کــنړ، کــابـل پــرې ښــايـسـتــه دی
کــه د خـوست يا نــورسـتان دي محـصلـيــن

د بــاور د ســتــرګـــو تـــور دي وطـــن کـې
د رڼــــــا پـــــه لار روان دي محـصلـيــن

***

نـوبـهـــار

بـيـــاراغـــلـی نـوبـهـــــــار دی پـه ګـلـونو
څه ښـــاغـلـی مـــو ګـــلـــــزار دی پـه ګـلـونو

بلـــبلان د خـپـل ارمـــــان پـه لمــبـو سـوي
فــــريـــاد يـې سهـــــار، سهـــار دی پـه ګـلـونو

د ســتــايـــلـو پــه ســــنـدرو زرګــې مــســتــې
پــاس د زاڼــو څــه کـــــتـــار دی پـه ګـلـونو

يـــو چـغـــار د تـــوتـکـــيـو او مـــــرغـــيـو
تــاثـيـــر پـروت خـمـــار، خـمـــار دی پـه ګـلـونو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د رنګونو په زړګي کې نخښېدل دي
غبرګ خپور شوی د انار دی په ګلونو

ستا د لاس په شنه پياله کې پسرليه
خماري د ګلو هار دی په ګلونو

خوشبويي راوړې ستا د لاس نشه ده
رنګين شوی ژوند په ښار دی په ګلونو

تور داغ نه لري په زړه تازه ګلونه
د خوشبيو ډک بازار دی په ګلونو

د باور د زړه تسکين شوی اې خدايه(ج)!
د ښايست جهان واکدار دی په ګلونو

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

تــور تــوپـان

د ظــلم په جــامه کې تــور تــوپــان مــې ځوروي
ويشتلی يم په زړه تيـــر وکمـــان مــې ځوروي

د آب سپينې جــامې دي الــوتلې لــه ځمکې
نـاولي، تبـاهــکار او ظــالمــــــان مې ځوروي

د عـــلم او فـــن کـډه بــار شـوې لـــه دې چــمـه
خــرځ شـوي بې فــرهــنګه جــاهــلان مې ځوروي

چې امــن، امـــان نشـتــه ژړا بـــه کــړمـه چــا تـــه
لــه خدايه(ج) لــرې، لــرې جـــابـران مــې ځوروي

بـل شـــوي اورونــه پــه هــــــرکـــلـي او دېــره دي
ضــربې د مــاشـيـنـدارو، توپ، هـــاوان مې ځوروي

ربــه(ج) تــه يې خپله په حـال سوله مېلمنه کړې
دا خـــوار او زار وګـــړي افـغـــــانان مــې ځوروي

څو بـه د يتـيم لـه سـتـرګـو اوښکې ځي خــاونـده
زمــوږ د شهـــيـدانـو لـــوی کــــاروان مــې ځوروي

(c) ketabton.com: The Digital Library

لــه دغـه آزمــونــه نـور نجــات غــواړو سبحــانــه
د هـــرې، بېـلــې ورځــې امــتــحـــان مــې ځـوروي

د واک او څــو روپــو پــه ســـر وطــن شــولـــو بـربــاد
د واک د جګــړه مـــارو سـست ايــمـــان مــې ځـوروي

جهــان پــه ســرو ګــلـونـو کــې ګــلـزار دی بـاوره!
مـظـلـوم، پـه وينـو رنګ افـغـانـسـتـان مــې ځـوروي

***

بيــرغــونــه

رپيـــږي بيـــرغــونــه هـــديــرو کې څــنګ پـه څــنګ
کـيــنـدلــې مـقـبــرې شــوې د شهـــيـد پـه وينـــو رنګ

عـــاشقـــان کـــلـه څــه وينــــي د عـشــق پـه لاره کې
خــوښـــيــو ســـره نـاڅـي بـلـې شمـعـې تـه پـتـنـــګ

پـه خـــيــره ســـتـرګـــو رقيـــبــه راتـــه مــه ګــوره تـه
دلـــتـه پنــــاه شـوی دی لـــوی لښـکـر د روس، پـرنګ

(c) ketabton.com: The Digital Library

پـه دا لــویـه هــدیــره کــې د افغـــان د تــاریــخ
خښ شوي لوی کسان دي، شناختې نه لري د سنګ

زمـــانـه شــوه بـدلــه، حـــال بــدل نــه شــو زمــوږ
پـه ذهــن کــې مــو خـوځـي د بـابـا د تـورې شـرنګ

غـړمبـیـږي هـر لـور تـوپ، طـیارې درانـه بمـونـه
تېــر شوی وخت یـارانـو نـور د تـورې او ډال جنګ

د نــن ورځــې دفـــاع کــیـږي جـــانـانـه پـه پـوهـه
کامیاب نن په نړۍ دي چې په علم کړي غورځنګ

نـادان دی پــرېـوتـی پـه منـــګولـو د صـیاد کـــې
هـوښیـار مـرغـه بنـد نـشي پـه دام، لـومـه د نیـرنګ

آدمـه نخـــا مـه کـــړه ډول، سـورنـې تـه د رقـیــب
بیـداره درخـانـۍ کـړه بیـا د خپل ربـاب په تـرنګ

ســنـــګســار شي مــېـوه داره ونـه پـه درنـو کـــاڼـو
لـوټـه نـه ده چـا وار کــړې د مـڼـو پــه نیــال دنګ

(c) ketabton.com: The Digital Library

نـا امــيـده نـه کـړې دا د خـوږو هــيـلـو کچــکـول
همـت د ځــان باور کړه، مه شه، مه شه خوار ملـنګ

***

راډيوګانې

رنګ پـه رنګ کـړي تبلـيغـونـه راډيوګـانې
څنـګ پـه څنـګ کـړي ولسـونـه راډيوګـانې

ځيـنــې ښې او ځيــنــې بـدې پـه تبـلـيغ کې
کـانې، کـانې کـړي لـوی غـرونـه راډيوکـانې

بـلا شــونــدې ښـکـلـوي تنـــدی د غـېشـي
هڅــــوي انقــــــلابــونـه راډيوګـانې

کــــلـه اور، کـــــلـه اوبـه پـه ژبـه وايــي
ګــړنـدي کـړي غــورځنـګـونـه راډيوګـانې

کــړي ړنـدې د حـقـيقـت سترګې پـه بيــړه
کــلــه کــلـه کـړي ګـواښـونـه راډيوګـانې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دروا غــو پــه خـــبر يـې بــاور مــه کـــړئ
کـــبرووي ځيــــنـې ذهـــــنونـه راډيوګـانـې

چې رښتــيـنـی يــې وي هـــر خـــبر بـاوره
کـاشکي وکــړي تبـلـيـغـونـه راډيوګـانـې

***

ډغـــرې

زړه يـې يــوړ پــه پنـــجو کــې وهـــي بــاز خـــپلـې وزرې
فـــرياد اورم نـه پـوهـيـږم چې څـه وايـي، څـه خـبـرې

زما په سترګو کې حک شوې، پل په پل يې وينم خلکو
سـرې سرې وينـې څڅـېـدلـې هـم پـه لـوړه هـم ژورې

نـور د حـال پـوښتـنـه مه کـړه د تـپـي زړګـي لـه حـالـه
هـيـڅ ويـلـی درتـه نـه شـي، شـي خـبـرې مـــرورې

عــاطــفي آواز را شـوی دی لــه غـيـبـو زمـا خـيـال تـه
پــه ظــالـم بـاز پسـې ګـوره د غـره څـوکـې اوکـمـرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ها کمرې چې پرتې دي د غره ډډه کې لالیه
چې بازان یې په سر ګرځي، ټپوسان وهي ډغرې

مست بازان خو یک تنها په دې محل ګرځي باوره
ټپوسان شي ډلې ډلې، کړي په دې محل حشرې

***

شپېلۍ

زړه کې دي دردونه، کړه بیان شپېلۍ
خلاص کړه پرې سرونه د افغان شپېلۍ

غرونو او رغونو کې رمې رنګ شوې
داړي چاغ چاغ پسونه سره لېوان شپېلۍ

درونږ خوب دی راغلی په شپونکي باندې
خود به یې رمه وي سرګردان شپېلۍ

دلته ده د مېږې او لېوه جګړه
کفر شو نازل په مسلمان شپېلۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلاص مو له داړلو د وحشیانو کړه
وکړه یو غورځنګ د خپل ایمان شپېلۍ

ځان ورته تیار کړه په باور یاره
واخله په سندرو کې سامان شپېلۍ

***

د همکارۍ لاسونه

د بڼ په څانګو کې شېرین بلبلان ښکلي
زموږ په کلي کې دي پېغلې، ځوانان ښکلي

د همت ملا یې ده تړلې په ځیر یې وګوره
راټول په ګډه دي د ژوند په میدان ښکلي

د همکارۍ لاسونه یو بل ته خواږه غزوي
په خویندو، ورونو کې پیاوړي مشران ښکلي

دوی را ټولېږي د خوښیو او غمونو په وخت
د مېلمه قدر کړي دا ټول قدردان ښکلي

(c) ketabton.com: The Digital Library

په کــرکــه ګــوري نفـــرتــونــو او نفـــاق تــه واړه
رنــګــه ګــلــونــه دي پــه دغــه ګــلــدان ښکلـي ښکلـي

دوی د اخـــلاقــو، د ســلــوکــو، د ښـــايســـت نمـــونــه
ټول ښــايسـتــه دي پــه زېـور د عـرفــان ښکلـي ښکلـي

تــل فيـصـلــې کــړي د جـرګــو او مــرکــو پــه مــرستــه
دوی پيـــروان دي د سپـېڅـلـي قـــرآن ښکلـي ښکلـي

د غـــيــرتمـــنــو ســـر دې تــل وي پـــه امـــان بــاوره!
رب(ج) دې سرلوړي لـري دوی په جهـان ښکلـي ښکلـي

***

ښــېـرا مه وړه

ســـاتــه لاسونــه لــه ظــلـــمـــتــه، ښـېــرا مه وړه
اخـــلــه ګـــامـــونــه لـــه تــومــتــه، بـــدوا مه وړه

د حـــرص پــه اور د خـپـل ايمـــان اوبـه کـــړه تــويــې
د هېـچــا مـــال، متاع خـپـل کـور تــه پـه شـا مه وړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

که حَکم شولې عدالت په کار کې وکړه
حق د یوه مسلم قطعاً په بل چا مه وړه

اعتبار چې په تا وشو نو راست امین شه
حلال غواړه، حرام مال هېڅ د دنیا مه وړه

ډېر راضي اوسه په حلالو که هر څو وه
له مخلوق څخه رشوت، په ناروا مه وړه

ته دنیا کې نیک عمل وکړه مومنه ګله
ښکلی باور د ځان توښه کړه خطا مه وړه

***

سپین زړه

سپین یې زړه، پاک یې ایمان سبحان الله
د ښکلاوو مسلمان سبحان الله

رذالت، ضلالت نه لرې ګرځي
عمل کاندي په قرآن سبحان الله

(c) ketabton.com: The Digital Library

د حیـا پــه خصلـت بـانــدې سمـبال دی
د مــومــن ښکـلی وجـــدان سبحان الله

استغـفـار، تــوبــه کــړي لــه ګـنـاهـونـو
د جـنــــــت پــــــه لار روان سبحان الله

لــه نـادان او لــه فـــاسق لــرې ګــرځـي
سـتـایـل شــوی دا انســـان سبحان الله

چې بـاور یـې مــاښــام ستوروکې ګـوري
ځلــېدونـکـی پــه آسمـــان سبحان الله

***

ګـرځـم په هـرکلي

ســرو لـمــبــو دي ســوځــولـي نن چې ګـرځـم پـه هـرکـلـي
بمــــــــــو دي الـــــوزولـي نن چې ګـرځـم په هـرکلي

کــور پــه کــور او چــم پــه چــم دي د سـیـلـیـو نـاتـارونـه
ســــــرو مـــېـــو دي ژړولـي نن چې ګـرځـم پـه هـرکـلـي

(c) ketabton.com: The Digital Library

په کوم تور، کومه ګناه رقیبه داسې در بدر شوو
شهید کېږي نازولي نن چې ګرځم په هر کلي

رنګ په رنګ جنډې رپېږي په قبرونو هدیرو کې
شنه او سره دي ځړېدلي نن چې ګرځم په هر کلي

د لاله وو په ګلزار مې سرو ګلابونو ته ژړل
په وینو خړو بېدلي نن چې ګرځم په هر کلي

په جهان نارې، سورې د پرمختګ دي را روانې
خړ بامونه نړېدلي نن چې ګرځم په هر کلي

د افغان عقل او هوش به کله خپل سر ته ستنېږي
وحشتونو وېرولي نن چې ګرځم په هر کلي

په هر ملک کې ټول وګړي خپلو موخو ته باوره!
په وحدت دي رسېدلي نن چې ګرځم په هر کلي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

کپچه مار

سرونه که پراته په لار دي څه به وايې نه
ښارونه که پرې خبردار دي څه به وايې نه

صادقان مې ليدلي د صدق په لمبو سوي
غرغره د ظالم په دار دي څه به وايې نه

هسکېدل تر هغه ځای کړه چې وس دې پوره وي
ډېر را لوېدلي له چنار دي څه به وايې نه

غله ته يې وس نه رسي مظلوم يې رانيولی
د غله شونډې سرې په انار دي څه به وايې نه

د چرس په نشه کړي ګرفتار غافل وګړي
په ښو مرداروکې کتار دي څه به وايې نه

کشوي حرام مالونه شپه او ورځ محل کې
نېک کرداره په زړه بيمار دي څه به وايې نه

په خيانت د زورور يې ناپامه ګذر دی
په تهمت، تهمت، ګرفتار دي څه به وايې نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

حلقه ځنځیرونه غزېدلي ښکته پورته
سلسلې یې په شرنګهار دي څه به وایې نه

رنګ په رنګ بهانې دي د جېب په ډکولو
په ناحق، ناحق، پاک آزار دي څه به وایې نه

تش بهانه غواړي د ګوزار په انتظار کې
چوپ شه باوره! کپچه مار دي څه به وایې نه

***

په علم ودان

ښکلې ځمکه ښکلی آسمان دی نن سبا
ټول جهان په علم ودان دی نن سبا

ګرځي را ګرځي سپوږمۍ په مدارونو
دا ستوری محصول د انسان دی نن سبا

شنه آسمان کې رڼه سپوږمۍ تر مریخه
دا یې کړو تسخیر لا روان دی نن سبا

(c) ketabton.com: The Digital Library

شـــايســـتــه دي پـــه دنـګـو دنـګو مـــاڼيـــو
پــاريـس کــه لــنـدن کــه آلمـــان دی نــن سـبــا

ورځ تــر بـلــې زيــاتيـــږي کــشـف او اخـــتــراع
هـــر مـخـــتـــرع يـــې قـــدردان دی نــن سـبـا

مــونــږه کــلـه عــبـرت اخـلــو پــه دوو سـتـرګـو
افـغــان چـې پرېشــان لا پرېشــان دی نــن سـبـا

تـعـلـيـم يــافـــتـه د زړه پــه ويـنـــو روزلــی
اجــنـــبــي وطـــــن تــه روان دی نــن سـبـا

نـيـم کــه رسـي نـيـم خـوراک شـي د کــبـانـو
لــه خپل ژونـدون نــه پــه فـغـان دی نــن سـبـا

تـښـتــي نـخـبـه اسـتـعـدادونـه هـــره خـوا
دا څه غـــافـل، غـــافـل افـغـــان دی نــن سـبـا

د خـدمـت شـعـور مشـــرانــو دی بـايـلــلـی
هــر يــو يــې د جيـب پـه ارمـــان دی نــن سـبـا

(c) ketabton.com: The Digital Library

پـــايـــلــه د عـــمــــــل او نـــيـــــــت ده بـاوره!
حـــال چې روان پــه دې زمـــان دی نـن سـبـا

***

روژه

ښـکـلـي ښـکـلـي دي اجـــرونـه پـه روژه
څـوک چـې کـــړي عـــبـادتـونـه پـه روژه

لـه عـصـيـانـه مـطـهـر لـکـه مــاشـوم شي
هـــا چـې ســاتــي انـــدامــونـه پـه روژه

ورځ يـې تـېـره پـه نـفـلـو او تـسـبـېح شي
شپـه تـراوېـح کـړي، لـمـنځـونـه پـه روژه

لـه غـوسې او لـه ښکـنـځـلـو ځـان سـاتـي
مـسـلـمــــان کـــوي صـــبـــرونـه پـه روژه

چې پــه عـقــل او فــکـر يـې تـېــر نــه وي
پـــرې اوريـــږي نـعـــمــــتـونـه پـه روژه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ثـواب پـه تـمـه بـه لاس پـه کـــار شي
هـــر سـخـي کـړي خـيـراتــونـه پـه روژه

ګل له ګل، مېوه، مېوې نه اخلي رنګ
اخــلــه، شـيـنـده ښـه رنـګـونـه پـه روژه

د جنــــت دروازې وي ورتــه خـــــلاصې
د ابـلـــيـس تـــــړي لاسـونـه پـه روژه

هــر مـومــن د پـاک قـــرآن تــلاوت تــه
پـاکــوي جــامـې، ځــانـونـه پـه روژه

بخــتـور خـو هغـسـې مسـلـمـــان دی
چې عـمـره کـــړي او حــجــونـه پـه روژه

کـــرامـــات د روژې ګـوره بـې شـمـېـره
نــازل شـــوي آيتـــــونـه پـه روژه

کـه لـه زړه نـه يې خوک نيسي دلـــبـره
عـفـوه کـيـږي ګـــنـاهــونـه پـه روژه

(c) ketabton.com: The Digital Library

لـه غيبت او چغـلـي نـه بـه ځـان سـاتـي
اخــلــي، اخــلــي ثــوابـــونــه پـه روژه

يــو خــلـوت تــه وزګــار شي پـه روژه کې
شېـخــان کــړي اعــتـکـافــونــه پـه روژه

چې لـه اجـــــر و ثـوابـه پـاتـې نـه شي
بـاور لـيــکـي څــو شعـــرونـه پـه روژه

***

دهـقـانـه

ښه هــمــت ښـيـه لــه ځـــانــه ځـار دې شم دهـقــانــه
ښې مــنــې کـــره پـرېمـــانــه ځـار دې شم دهـقــانــه

لــه سـپـېرو سـپـېرو مـيــرو نــه جــوړ راتــه ګـلـشن کـړه
ســره ګــلــونــه کـــړه ارزانــه ځـار دې شم دهـقــانــه

شپـه او ورځ پــه شنـو، شنـو کـرونـدو کې کـړې کـارونـه
سـتـا عـــزت کــوم جـــانـانـه ځـار دې شم دهـقــانـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

لـوخې پښې، سپېرې جامې، سپېره سپېره لاسونه
تـه یـو لال یـې عــالیـشــانـه ځـار دې شم دهـقـانـه

تـا پـه هـــنـر ځـکـلـی د حـــلالـې روزۍ خـــونـد
خـــپـه نــه شـې لـــه نــادانـه ځـار دې شم دهـقـانـه

د بـــاور قـــلـم ســتـایـنــه ســتـا نـــه شي کـولـی
په رښتیا خوښ دی له تانـه ځـار دې شم دهـقـانـه

***

رڼـا اخـلـم

شــپـه کـې ګـــرځـم رڼـا اخـلـم
ورځ کـې خـوب کـړمـه سـا اخـلـم

پـه زړښـت بـه یـې ګـوزار کـــړم
چـې زلـــمـی وم امـســـا اخـلـم

خــونـد یـې نشـتـه چې رنځـور یـم
خـــو چـې روغ شـــوم دوا اخـلـم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښه نوټونه سر په سر ږدم
چې مُفلس شوم سودا اخلم

لاس په سر له شنو باغو یم
چې سنګر شي کلا اخلم

باور پرخې ژړولی
له سحره خندا اخلم

***

رنځ د جهل

عابد ژوند کړي د عبادت په ارمان
جاهل ژوند کړي د خپل عمل په تاوان

په فاسق اور د جهنم بلیږي
خاورې ایره به شي نادان، ظالمان

دانا ښه دی سود ئې رسي انسان ته
بد جاهل دی، رسوي نورو ته زیان

(c) ketabton.com: The Digital Library

اهلیت، انسانیت چې په کې نه وي
تش کالبوت دی په خلورو وي روان

له مرګ د ګمراهانو لرې تښته
خپه کېږه په مرګي د مسلمان

خدای(ج) ورته ارشاد کړی، دی غافل دی
د دین له پاره معجز لري قرآن

یو دې خدای(ج) دا نادان ورک کړي له منځه
بل دې خدای(ج) خور کړي د علم دسترخوان

آخرت کې به جوړې څه پلمې کړي
ورته وسپاري په چپ لاس چې فرمان

رب(ج) دې ورک زموږ له منځ کړي باوره!
رنځ د جهل چې یې ډېر کړل ناروغان

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

غمجن زړه

غمجن زړه وم ناقــــرار ژړا مې راغله
ګلشن زه وم په ګلزار ژړا مې راغله

ارمانونه مې ځوانۍکې نیمه خوا شول
د بل وار په انتظار ژړا مې راغله

مور په خپله عقیده او کلتور وژني
ظالمان لرو اغیار ژړا مې راغله

هدیروکې سرې جنډې د شهیدانو
په قبروکتار کتار ژړا مې راغله

افغانانو هېڅ غلامي نه وه منلې
ځینې، ځینې شول بې لار ژړا مې راغله

مسلمان به دلجویي کړله د نورو
اوس کا فخر په آزار ژړا مې راغله

یتیمان ګرځي شلېدلي ګرېوانونه
نه جامې لري نه تار ژړا مې راغله

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل منزل ته باید و رسو باوره
ټول د حق په سمه لار ژړا مې راغله

***

په ځمکه کې

دي په ځمکه کې پنځه لوی، لوی بحرونه
آرام، اطلس، هند او دوه ساړه قطبونه

شکلې شکلې بېړۍ تل په کې چلیږي
دوه قطبین لري پرېمانه یخچالونه

آسیا، افریقا، اروپا، انترکتیکا
امریکا، آسترا لیا د بردي نومونه

په پنځو وچو کې ژوند او انسانان شته
خو انترکتیکا کې نشته ولسونه

د نړۍ بحرونه وصلوي باوره
د سویس او پانامې سترکانالونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوارځپلی حقیقت

چې په لار د انسان نه ځي حیوانیت نه مې زړه توردی
بدو چارو، بدو کړنو او غیبت نه مې زړه توردی

چې سود نه ویني شاغلی نو سلام به درته نه کړي
د مطلب د سلامونو، رفاقت نه مې زړه توردی

د خپل جیب په ډکولو کې لګیا ځیني مشران دي
له فاسد، فاسد چارواکي، له دولت نه مې زړه توردی

ګرځي، ګرځي بې لارې چې موټر، بنګله پیدا کړي
د حرام، حرام ژوندون او حلاوت نه مې زړه توردی

د رعیت شایست یې ټول کړ، له یو مخې بې وقاره
د سخت زړو له چلونو اوحیثیت نه مې زړه توردی

د قانون له مخې کار به په خپل وخت کې درته نه کړي
د بدکارو، مامورینو له رشوت نه مې زړه توردی

د فساد جرړې خورې دي په نظام او ادارو کې
د ناولې واسطې، زور او قدرت نه مې زړه توردی

(c) ketabton.com: The Digital Library

درخواستونه ناروا کړي ها دوستي، رفاقت نشته
په رښتيا د نن له چارو، قضاوت نه مې زړه توردی

د غيرت په نامه داسې چارې و شولې دلبره
په شرمونو دي شرمېدلي، غيرت نه مې زړه توردی

سپين او تور د دنياګۍ مو په پنځو لاسو کې ګير دي
طبيب نشته د رنځونو، طبابت نه مې زړه توردی

په جعلي اسنادو ځي، جعلي انسان د ټولو مخکې
اصل ورک دی په دې خاوره شفافيت نه مې زړه توردی

پوهانو ګرځۍ وزګاره د ناپوه حکمراني ده
خلکو دا ډول انصاف او عدالت نه مې زړه توردی

چې يې اچوم د دهر په چوکاټ کې نه سميږي
د ژوندون له خوار، ځپلي حقيقت نه مې زړه توردی

پرې را وخېژه سپوږمۍ د خوارلسمې ننداره کړه
دا د تورې شپې د شکل او ظلمت نه مې زړه توردی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ځــانـونـو پــه وژلــو ســتـړي نــه شوو عــزرايـيـلـه
ولې نه راځې قيـامته؟ لـه قيـامت نـه مې زړه تـوردی

کـه دا حـال، دا مـو احـوال وي څـه بـه کيږي اې بـاوره!
تـوبـه وکړه، تـوبـه ګـار شـه، نـدامـت نـه مې زړه تـوردی

***

ګُل جهــان

ګُــل جـهـــان شــو مـــار، لـــړم
نـــه دارو لــــــــرم نـــه دم

تـهـــذيـــب غـــواړم عـــالـــمـه
پـــاک تـهــذيــب د پـــاک صـــنـم

ټـــول جـــهــــــان ودان، ودان
پـــکـې ســـوځـــي زمـــا چـــم

پـــه مـــړيـنـــه مـــې خـــوښـي کـــا
او پـــه ســـولـــه مـــې مـــاتـم

(c) ketabton.com: The Digital Library

نــه آرام شـــــته دیــارکـــې
نــه پــه ځـمــکـه کــې حـــرم

د فـتـــــــنو ګـــــوزار بــاور
کــــړ بـــې واکـــه اوکَـــــړَم

***

تقـدیـر

قـــبـر پــه قـــبـر جـــــنازو سـره ژاړاکـړم
صـــبـر پـه صـــبـر هـــدیـرو سـره ژاړاکـړم

تـقـدیـر سـوی پـه لـمـبـو، لـمـبـو یـم نـګـاره
د غـمـجـن زړه لــه ســرولـمـبـوسـره ژړا کـړم

یـاران نـشـتـه پـه حـجـروکـې دېـوال تـه ګـورم
زه د آزمـــون لـــه تـصـــویـــرو ســره ژړا کـړم

څـیرې ګـرېـوان، ببــر سـري یـتـیـمـان وینـم
هـــره لـحـــظـه یـې لــه غـمـو ســره ژړا کـړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

کــنـډر کــنـډر چـمـو تـه سـتـرګـې غــړومـه
ګـــړی ګـــړی ســوو نـــارو ســره ژړا کـړم

زه د ښــایـسـت پــه تـمـه، تـمـه انـتـظــار یـم
لـمــحـه لـمــحـه یـې ارمـــانـو ســره ژړا کـړم

د پـښــتـون وینــه بــه هــدر نـه ځـي بـاوره!
زه لــه ســرو وینـو تکـو ســرو ســره ژړا کـړم

***

ناکس مُطرب

کـمــــنـد راغـــی بـــې حســـاب د تـورو زلـفـو
پـه سـپـیـن مـخ شـولـم قـصـاب د تـورو زلـفـو

د نــاکـس مُـطـرب نـغـمـې بـه کـړم خـامـوشـه
چــې مـــــدام وهـــي ربـــاب د تـورو زلـفـو

د دلــبـر ښکـلی تـصـویـر بـه تـرېـنـه بـاسـم
لـــه ورق، ورق کـــــــتـاب د تـورو زلـفـو

(c) ketabton.com: The Digital Library

حــوصــلــه یــې رانــه وړې زړه مــې خـوړیــن دی
نــور شـــــلـــومــه دا حــجــــــاب د تـورو زلـفـو

د خمـــــار نشه یــې اخــلـــمه پــه ســتـرګــو
زه خــــــاتــه کــړم پــه تـنــــاب د تـورو زلـفـو

لـــېـونــي چــې زاهـــدان پـه کــــانـو ولـي
دوی خـــوړلـــي دي شـــــــراب د تـورو زلـفـو

رهــــایـي تــرې سهـــل کـــار نـــه ده بـاوره!
چې ګـډ شـولـې پـه هـر بـاب د تـورو زلـفـو

***

عــلـم

کـــه دا وطـــن شـي بیــــا پــــه عـــلـــم ودان
خوښ بـه انسـان شي، هـم ځمکه هم آسمـان

کـــه ورکـــړو یـــو بــل تـــه چـمـــبـې د مینـــې
جـوړ بـــه شـي د ســـروګـــلــونـو ګـلـسـتـان

(c) ketabton.com: The Digital Library

که قدم واخلو ټول په لار د وحدت
پوره به هاله شي ارمان د افغان

پاک له ناپاک که شي جلا په دې کور
عمل د پاک به ضرور شي په قرآن

مخ که مهار شو د ظالم او جاهل
تیارې به ټولې په عرفان شي روښان

ژوندون به هسک شي د رحمت پوړۍ ته
روان به دلته شي د پوهې کاروان

خواري، غربت به وکړي کوچ له وطن
د نړۍ سیال به شي ټکره افغانان

باوره! جګ به مو بیرغ رپیږي
افغانستان به شي نامي په جهان

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

عیــنکې

کـېږده عیـــــــنکې د هــوا پـه ستـرګـو
ګـــوره ګـــردونـه د صحـــرا پـه سـترګـو

ښـکـلـي ښـکـلـي بـه زړه تـه درتـه راشـي
بیـــا د ګـــلـونـو د بېـــدیـا پـه سـترګـو

شېخ خـو سپین کـاڼي بیـا پـه تـورو ولـي
ورتـه مـوسکـی شـي د خـنـدا پـه سـترګـو

پـه غـرورو اورم تـکـبـیـرونـه مظـلـوم
یـــزیـد راځـي د کـــربـلا پـه ســترګـو

ظـالـم اخیستـې خـــامـوشي د ژونـدون
ټـول ورتـه ګـورو د غـوغـــا پـه سـترګـو

دي دواړه پـه خپل کـور او پـه خپل غـره کې
کـوتـره ښکـاري د عـنـقـــا پـه سـترګـو

بـاوره! خـوار مجـنـون چې صـبـر نـه کـا
خـوره ده میـــنـه د لـیـلـۍ پـه سـترګـو

(c) ketabton.com: The Digital Library

لـوی جنـت دی

ګـــالـــلـی یــې محـنـــت دی
د مــور او پـــلار خـــدمـــت دی

اختـــــیار د ښــو ســلـوکــو
د هــــر مســـلـم خصـــلـت دی

چې سـر ورکــوي خـدای(ج) تـه
مقــــــام د شهـــــــادت دی

خـدمـــت چـې د وطــن کـــړي
ریښـتـیـنـی صـــداقـــت دی

د عـــلـم، زده کــړې چـــارې
ژمــنـــتـوب د شـــریعـــت دی

مــــدد د مظـــلـومــــانـو
انصـــاف او عـــدالـــت دی

بــاوره! مســـــــــلـم اوسـه
همــدغـه لــوی جـنـــت دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

په جګو غرو

لکه باز په جګو غرو ګرځم عالمه
د پرواز په سردرو ګرځم عالمه

و به نه خوري درنې هیلې آرزوګانې
په ویشتو، ویشتو، ویشتو ګرځم عالمه

هی لیلیٰ که له مجنون نه جلا کیږي
زه د سولې په شپو ګرځم عالمه

څوک چې کانو باندې ولي توده مینه
زه د هغو په سرو ګرځم عالمه

سپین له سپین سره لګیږي تور له توره
زه د سپینو په څېرو ګرځم عالمه

که ویده یو مار مو چیچي باید ویښ شو
پاړوګر په منترو ګرځم عالمه

ژبه، عقل د ایمان په پرده غواړم
زه د حق په پلوشو ګرځم عالمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه بـاور یــم د قـــلــم پــه څـوکـه لـیـک کــړم
د شعــــرونـــو پـــه نشــــو ګـــرځـم عـالـمـه

***

ښوونکیه

د رڼـاوو پــه آسمـــان کـې لکه لمـــر ښـوونکـیــه
د ښکلاوو پـــه جـهـــان کـې لکه غـــر ښـوونکـیــه

څـرک د پـوهـې دې د شـمـعـې پـه لـمــبـه بلـیـږي
د ځـلاوو په کـاروان کې سپین بشـــر ښـوونکـیــه

تـا لـه ګــړنګه خـېژولـی آسمــان تـه انســان
د معـنـاوو پــه عــرفــان کې مـعـتـبرښـوونـکـیـه

یې راغلـی په څېره د مور او پـلار شـا ګـرد تـه
د صفـاوو نـخلـستان کې ستـر رهبر ښـوونکـیـه

قــدر او عــزت یــې پـــه مــوږ فـرض ده اې بـاوره!
د دُعـــاوو ګـلســتـــان کې مـقـــرر ښـوونکـیــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کـرکـټ

لـوبـه مـې پـه مـينـه مـيـنـه تمـاشـا کـړه
ځـلـوريـزه او شـپـږيـزه مـې دُعـا کـړه

مـاتـومـه حـريـفـان پـه ډګـرونـو
بـدرګـه مـې پـه چکـچکـو او نڅـا کـړه

دا مـړ نـوم بـه مـې اوچـت شي پـه جـهـان کې
د کـرکـټ مـيـنـې مـې جـوړه څـه غـوغـا کـړه

چې ډاډه شـومـه پـه جـام کـې د ګـټـلـو
د اتـڼ نـاره مـې ګـرمـه پـه سـورنـا کـړه

زه بـاور د هـيـلـو کـور دُعـاوې وايـم
خـدايـه(ج) تـه قـبـولـه مې دُعـا، ويـنـا کـړه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

کــډه د هیلـو

لـویـه خـدایـه(ج) دا خـو څـرنـګه جـانـان دی
لاس د غـم یـې بنـد زمـا پـه لـونـد ګـریـوان دی

مـا پـروا د رقیـب نـه کـړلـه خـاونـده
اوس رقیـب راتـه پـه وازه خـولـه خـندان دی

چـېرتـه کـډه زه د خـپلـو هـیلـو یـوسـم
وران زړګی مې پـه جهـان کې سـرګـردان دی

د بهـار پـه شـنـه مـوسـم پـاڼـه شـوه ژېـړه
زمـا د میـنـې بـڼ دا رنـګـه خـزان دی

پـکې ګـران دي نـور هــر څـه دلـتـه بـاوره
پـه دا وران، ویجـار بـازار کې غـم ارزان دی

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې نمـــازه

لــه حـــــــق لارې پـــه واتـــه دي بـې نمـــازه
چې پـــراتـه تـــر لمـــرخـــاتـه دي بـې نمـــازه

پـه غـفـلـت کـې يـې هسـتـوګـنه ده نـاګـاره
پــه رڼـــوســـتـــرګـــو ويـــده دي بـې نمـــازه

ځـــان غـــړوي د لمـــانځـه لــه اداګـــانـو
پـلـــيـــتـــيـــوکـــې پـــاخـه دي بـې نمـــازه

پـــه شـــاخـــو د ونـــو نـاسـت وهـــي بېـخـونـه
د ځـــانـــونـــو پـــه لـــوېـــده دي بـې نمـــازه

چې رهـــا شـي وزر نـــه وهـــي پــه وړانـــدې
د ابلـــيـس پــه دام پــــراتـــه دي بـې نمـــازه

پـــه غـــافـــلـو بـــه څــو ډولــه آواز کـــيـږي
روح لـــه تنـــه پـــه خـــاتـــه دي بـې نمـــازه

بېهـوده بـــه تـــر وخـت تـيـر کـړي ارمـانـونـه
ويـښ شـه بيـا کـــلـه راتـــلـه دي بـې نمـــازه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د باور په خوږ تکبیر اقتداء وکړه
تکبیرونه یې خواږه دي بې نمازه

***

په ماتم وینم

لښکر په ماتم وینم چې شهید شول افسر
کندهر دا ملت وینم چې نابود یې شو رهبر

ګام پر ګام لوېدلې قافله د پرمختګ یې
مړ شوی یې چې چراغ دی د پوهې او هنر

د اندوه په ډاګ کې د منزل لاره یې ورکه
د بېلتون غېشي یې و خوږ پخپله په ځیګر

بې علاجه سېلني چې غواړي هره شېبه
ښایست باندې یې لوېدلی د بد سړي نظر

د آفت په سېلاب به شي لاهو دا وګړي
باوره! چا چې وران کړلو محراب او خپل منبر

(c) ketabton.com: The Digital Library

حقوق د ټول بشر

ما ته تورتم ځانته سحر جوړوي
بل کړي خپه ځانته اختر جوړوي

موږ ته خاموشه د اتوم بریښنا کړي
خپله اتوم بم او لېزر جوړوي

کنوانسیونونه دي بې شمېره هلته
پاڅي حقوق د ټول بشر جوړوي

چې په نړۍ یې بیداري شي منظور
فکرونه ټول په خپل نظر جوړوي

چې امیانۍ کې شرنګ ډالر ته ورکړي
نور خو لا څه ملا، منبر جوړوي

حیاوې اخلې له انسان وګړو
ښځه سر لوڅې نر ببر جوړوي

وېروي دوی په اسلحو ملکونه
ځان په نړۍ کې لوی افسر جوړوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

لـه کومه ځــایـه چې خطـر کـړي احســاس
بیـــا د فتـــــنو ورتـــه لـښـــــکر جــوړوي

چې امتحـــان کــړي پــکې خـپلې وســلې
د بــل هـــېـواد د جـنـــګ ډګـــــر جــوړوي

بـــاوره! پـــاک الله(ج) بـــه کــــــــلـه ورتـــه
د مـهـدي تـــوره او کـــلـــک ســـپــر جـوړوي

***

د غـره منـي خبرې

کـه مـــاشـومـــان د لـــوی غـــره مـنــي خـــبـرې
کــــــــوربــانــه داســــې د وره مـنــي خـــبـرې

لـــه تـهـذیـب څـخـه منـــکـر شي پـــه بلـــنـه
یـــو ســـپـــېـره د بــل ســپــېـره منـي خـــبـرې

چې شـي بې لارې نـــوســـــــــرچـــپـه وي روان
انســانـیـت پــرېـږدي د خـــره مــنـي خـــبـرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ظــــالــم ســور مــخ د ويــنـــو ډنــډکــې وي ولاړ
مـظــلـوم مـجـبـور وي د ســـره مـنـي خـــبـرې

د نېـک صـالح اولاد چې پــلار خـپل وفـــات وي
بــاوره! هــــالــه د تـــــــره مـنـي خـــبـرې

***

رشوت خوره

مــزې تــا وکــــړې دنيـــا کې رشوت خـوره
نـظـــر وکــــړه پــه عــقــبـىٰ کې رشوت خـوره

څـوک کــه يــوکـــتــاب خــبـرې درتــه وکـــړي
اثـــر نــه شـيــنـدي پــه تــا کې رشوت خـوره

رڼــا ورځ لـــکـه لـــيـوه داړې مــــالـــونـه
ســــره لاســونــه پــه بــلــوا کې رشوت خـوره

لـه حـــرامــو نــه دې تــاوکـــړې ټـيـتـه غـاړه
تــه يـې اخـلــې هـــر ســبــا کې رشوت خـوره

(c) ketabton.com: The Digital Library

په مجلس کې تسبیح اړوي ناصح شي
رشوتونه خوري خفا کې رشوت خوره

وخت به تېر شي په دې پاکو او ناپاکو
ته به اوسې په غوغا کې رشوت خوره

باور سپینې، سپینې وایي په کلام کې
فکر وکړه په وینا کې رشوت خوره

***

موري

ستا په ښکلا ده دنیا ښکلې موري
ستا په رڼا ده فضا ښکلې موري

تر قدمو لاندې دي وینم جنت
ستا په وینا ده، وینا ښکلې موري

د خدای(ج) رضا ستا په رضا حصول شي
ستا په رضا ده، رضا ښکلې موري

(c) ketabton.com: The Digital Library

مـــا تــه د میـــنـــې قـــدم تـــا را زده کـــړ
تــه مــې د ژونـــد یــې امســا ښکلــې مورې

کـــړم تـــر ابـــده ســتـــا د حـــســن صفـــت
ستـا پـه هـسـتي ده بقـــا ښکلـې مورې

ســتـــا پـــه عـــزت کـې د بـــاور عـــزت دی
تـا تـه همېش کـړي دُعـــا ښکلـې مورې

***

تعـصـب

مـونـــده کـیـږي جـاهـل قـــام
پـــه تـعـــصـــب کـــې وي مـــدام

خـــیـر بـــه یـــې هېــڅ نـــه وي
وارخـطـــا وي پـــه هـــــربـام

نـــــاروا وو تـــــــه دروګـــــي
د خـطـــاوو پـــه یـــو ګـــام

(c) ketabton.com: The Digital Library

بــدمســتــان وي مغـــروره
اوبــه ځـښـي پـه غـلـط جـام

متـعـصـب تــه سـود نشـتـه
عـــاقبـــت يــې وي بـــدنـام

د غـــرور کـــور ړنـــګـوي
بــدکـــرداره، بـــد انجـــام

رنـــځ داســـې دی بـــاوره!
انســانـان بـه کـړي نـاکـام

***

تـورلـحـد

نــه بـه راکـــــــړي دوه لاســـونـه ژاړه ژاړه
نــه بـه وکــــــــړي ديـــدنـونـه ژاړه ژاړه

ګـرځـېدلی پـه سپـېـرو خـاورو يـم ډېـر، ډېـر
چـې پـــرتـــه ده انبـــــــارونـه ژاړه ژاړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

يـو زه نــه يــم بنـــدي شـوی تــورلـحــد کــې
بنـــــدي شـــوي عـــــالـــمــونـه ژاړه ژاړه

عــمـــر ګـــل وو د خـــزان پـه لـمـــبـو وســو
را بـه نـه شـي تېـــــر وخـــــتـونـه ژاړه ژاړه

مُـهــر د سـوال مې پـه خـولـه دی لګـېدلـی
خدای(ج) تـه وکــړه ښـه ســـوالـونـه ژاړه ژاړه

چې د تــېرې نـظـــر تنـــده شي پـرې مـــاتـه
اوس مــې ګـــوره تـصـــــويــرونـه ژاړه ژاړه

دا خــړ، پـړ مــزار مې هــېـر نــه کـړې بـاوره!
پــرې زرغــون کـړه ســره ګــلـونـه ژاړه ژاړه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

مړ له کاره شوې

نــه د مــړي، ژونــدي، نــه وزګـــاره شوې
شـپـه او ورځ لـګـیـایـې مــړ لـه کـاره شوې

نــه دې جــوړکـــړه قـصـــرونــه انـــګـړونـه
نــه پـه ګـــېډه مــوړ، تـږی، نهـــاره شوې

نــه بـــرخــه دې خـــوښـي او آرامــي شـوه
نـه خنـدان، ځـیګـرخـون، دل افـګاره شـوې

هېـڅ دې قـــدر دنیـــا کـې پــه چـــا نـشـتـه
ځـوکــه د دې خلــکـو خـدمتـګـاره شـوې

د دهـــر قـــانـون ځـــرنـــګـه تـطـبیق شــو
آوېـــزان چـــې دعـــــدل لـــه داره شـوې

در بـــدره خـــوارو زبـــون شـــوې یــاره
لـــه حـــرامـو ګـتـو چـې انـکـاره شـوې

دا ټـــوکـــېدلـــې ثمــــره دې ورکــــړه
چـې زخـمـي دکـــاټـو لـــه ګــوزاره شـوې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د وخـت لـه سـادګـانو يې بـاوره!
چې يـو پـاک الله(ج) تـه وفـاداره شـوې

***

اخـتـر

نـه مې نـکـريـزې نـه مې جـامې شـته يـاره
نـه مې رانجـه شـته، نـه مې مـېلې شـته يـاره

د مـور کـميـس مې پـه سـرو سرو وينـو رنـګ دی
نـه مې شين شال شـته، نـه مې پيسې شـته يـاره

سـره سـره اوروښـه دي چـې اوريـږي دلـتـه
نـه مې خـندا شـته، نـه مې جـوړې شـتـه يـاره

خـوښي الـوتـې لـه سـپـېـرو سـپـېـرو شـونـډو
نـه مې پـايـزېـب شـتـه، نـه مې ګـرې شـتـه يـاره

يـتـيـمـان ګـرځـي ببـر سـري پـه کـورو
نـه مې مجلـس شـتـه، نـه مې حـجـرې شـتـه يـاره

(c) ketabton.com: The Digital Library

خــوشـحـــالــه نـــه دي د دې وطـــن وګــــړي
نـه مې کــوثـر شـتـه، نـه مې پيــالـې شـتـه يـاره

بـاوره! داسې زمـــونـــږه اخـــتــر شــولـــو
نــه هــغـه کـــلـي، هــغـه کــوڅې شـتـه يـاره

***

وطــن

وطن پـه مونـږه ګـران دی، پـه غـيرت سره يې سـاتو
عـا لي لـوړ يې نـښـان دی، پـه عـزت سره يې سـاتو

سمـــبـول د آزادۍ دی، د خـــپـلــواکـــو هــېـوادونــو
سـرتاج د ټـول جـهـان دی، پـه الـفـت سره يې سـاتو

پـه وينــو مـو سـاتـلـی دی د هـر يـرغـل پـه وړانـدې
غـــازي د هــر زمــان دی، شـجــاعـت سره يې سـاتو

ژونـدون د غـــلامۍ خو دی افـغـــانـانـو تـل ردکـړی
بـری مـو لـوی آرمـــان دی، پـه همـت سره يې سـاتو

(c) ketabton.com: The Digital Library

پـه خـاوره چې مړه شوي، مړه يې مه بولئ عـالـمه
بـاور پـه دا ايمـان دی، پـه حـريـت سره يې سـاتـو

***

لوی سـرونه

ولـســونـه پـه مـــېړو بـانـدې ښه ښکـاري
رقيــبـان سـوري چـــړو بـانـدې ښه ښکـاري

د لــويـانـو عـــزت شـوی پـه اســـلام کـې
دوی مشـــفـــقـه پـه وړو بـانـدې ښه ښکـاري

کـيــنه او حـسـد کـــاردی د بـدبخـــتـانـو
مـؤمنـان پـه سپـيـنو زړو بـانـدې ښه ښکـاري

نـړۍ ټـولـه پـه ملــکـونـو ده ويشـلـې
هـېـوادونـه پـه ســـړو بـانـدې ښه ښکـاري

چـې بــاور يـې وي د ننـګ پـه لار پـوخ کـړی
لـوی سـرونـه پـه شـمـلـو بـانـدې ښه ښکـاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځوان یمه

وېــره د ســــــر نـــه لـــــرمـه ځـــوان یمه
زه ولاړ غلـــــیم تـــه پـــه مـــــــیدان یمه

زه لـــه اور لـــوګـــي ســــــــره لـــوبېـــــږمـه
نـــر یمـه، پښـــتون یـم، مسلمـــــان یمه

مـــا دی پـــرځـــولـــی هـــــر دښمـــن دلــــته
تـــوره او ډال زه د اکـــــبـــرخــــــان یمه

مـــا پـــه خـــپله خـــاوره ســـر بـــایـلـــلـی دی
زه د شهـــــــېدانـــو ســـتر کـــــاروان یمه

زه پــــه غـــیرتــــونــــو ټپـــــي شــــوی یـــم
پـــاتـــې بـــې مــــرهـــم او بـــې درمـــــان یمه

زه د مجـــنــون میـــنـــه یـــم لـــیـلـــئ پســـې
شـــپـه او ورځ مـــې نشـــتـه ســـرګـــردان یمه

پـــل یـــې راتـــه ښـــکـــاري د شـــفـــق پـــه لار
خـــوښ بـــه شـــمـه خـــیـر کـــه پـــرېشـــان یمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ننګ او په غیرت باندې باور لرم
زه ننګیالی ځوان یمه، افغان یمه

***

پښتون

هم په ټوپک مري هم په دار پښتون
ولې دومره شو خوار وزار پښتون

چې شي را ټول په خوشۍ یا په غم
ټوټه ټوټه شي په بمبار پښتون

تسبېح د ژوند یې ګډې وډې شوې
چې یې کړي بندې په کلک تار پښتون

نفرتونو او خندونو کې بند
خپله په خپل لاس تار په تار پښتون

د علم تورې رڼاوې غواړي
ګرځي بې سره او نادار پښتون

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې طبيب کړي د رنځونو پيدا
سخت دی رنځور شوی بيمار پښتون

باوره! پاخه له درانه خوبه
غواړي د سولې، پوهې لار پښتون

***

کونجي

هومره زور وي په تيلي کې
چې جهان به پرې ستې کې

بې ننګي شي زيبرولی
که ننګ نه وي په سړي کې

بس د يو نادان له لاسه
ډېر تباه شي په بدي کې

ټول کارونه خراب بوله
چې انجام شي په تادي کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

په فکرو سره جوړيږي
وران يې وينه په خودي کې

تيندکونه خوري مَړو ته
خوشي تښتي په نيستي کې

شلوی يې نه شي له ځان نه
کمال ګوره په کونجي کې

په ډېران ده را لوی شوی
شک يې بوله آزادي کې

ولې نه رسي مقام ته
چې ماهر وي چاپلوسي کې

په ناحقه تېری کاندې
ناحق نه ولې تندي کې

حق تميز کولی نه شي
حق يې بوله ناداني کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

په تیـــاره کـې بـه خـوښـي کـا
خـفـــاش تښـــتـي رڼـايي کې

زمــريـان ويــده ويــده ښـکـاري
جـوړ ګــيـدړ وي بېـــداري کې

امتـــيازونـه ســر پـه ســرکـــا
مـصـرف بـاسي سـر دسـتي کې

نـــن ملـــنګ وي ســبـا ګـــوره
ښه ممـتـاز وي پـه هسـتي کې

يـو پـــه ســرو وينـــوکې لامـبـي
بـل خـوښـي کـړي ګـډوډي کې

وينــــې زبېښـــي د خـــوارانـــو
ورځ تــر بـلــې شي مسـتي کې

وي غــلامـــان سـوده لــه کـــاره
بـل مــزې کـــا پـــه غـــلامي کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

یــو لـــه درده تـــل کـــړیــږي
بـل ســود اخـلـي بېـمـــاري کې

بــاور مه کـــــړه پـــرې بــاوره
چـې څـه بــار دي پـــه وَري کې

***

هوښيار وګړي

هــوښــيــار وګـــړي بــه درانــه پــاتــه شـي
نــادان وګـــــړي بــه کـــــا ږه پــاتــه شـي

پــه بېـلــتـانــه انســان داسې لــويـيـږي
افـسـوس يې ټول پـه لـړمـانـه پـاتـه شـي

بيــا بــه پــه ښـه چـم د زمـري شـي روان
کــه دا وګـــــــړي پـښـــتـانـه پـاتـه شـي

ټـول بــه يـو موټـې د قـوت کـړي څرګـند
کـــه پـــه پـوهـنـه کـې تـاوده پـاتـه شـي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د فــريـادونــو لــه درد نــه وېــريــږي
کــه يې وحـدت پـه ګرېـوانـه پـاتـه شي

بــاورکــوربــه دی د افغـــان قـــامــونــو
چې د يــووالـي مېـلمـــانـه پـاتـه شي

***

دردونـه

يـاد د لـــيـلـئ مــې پــه خـيـالــونـوکې راځـي
لــمـــبـه لــمـــبـه مــې پــه دردونـوکې راځي

لحــظه، لحــظه د جـــدايـــي پــه اورســوزم
فـــريـاد او شـــور مــې پــه لاسـونـوکې راځي

زه پــه درمـــــل د طبـيـب کــلـه رغـــېــږم
د هـجـــران درد مــې پــه رګـــونـوکې راځي

لــيـلـئ، لــيـلـئ نـارې کــوم پــه غــرونــوکې
غـبـرګـون د غــږ مې پــه غـوږونـوکې راځي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د باور په فریادونوکې خوب یوړم
شپه سرګردانه په خوبونوکې راځي

***

مستي د ریحان

په دوستانوکې دوستي، د خوبان، خوندکا
په ګلانوکې، مستي، د ریحان، خوندکا

لکه تک سپین ستوری ښکاري په آسمان کې
په یارانوکې، یاري، دکاروان، خوندکا

تصور ته په هینداره کې ښکاره شي
په خوبانوکې، شوخي، د ځاروان، خوندکا

په ګلشن کې چې د ګلو فرش هوار کړي
مومنانوکې، پاکي، د ایمان، خوندکا

پسرلی چې پرې له ورایه ښه ښکاریږي
په الوانوکې، خېښي، د الوان، خوندکا

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بهـــــار نـاوې پـه ګـــلـوکــړي سـمـــبـالــه
پـه سپـبـانـوکــې، سـرخـي، د مـيدان، خـونـدکـا

د بــاغـــونـــو د مـــنـو وکـــــيـل بـــاوره!
وزيــرانـوکــې، خـــواري، د جــانـان، خـونـدکـا

***

درنـه ځـمـه

يــون مــې شــو پــه بــلـــه درنـه ځـمـه
اې خــــوره کــــابـلـــه درنـه ځـمـه

مه کــوه فــريـاد پـه ځــانګـو، ځـانګـو
وخ د زړه بـلــــــبـلـه درنـه ځـمـه

بس دی نـور قـفـس کـې هـوس نـه کـړم
راغــلـه ســلا خـــپـلـه درنـه ځـمـه

زړه مـې بـنـــد دا سـتـا پـــه خـورو زلـفـو
زانــګـي کــه ســل ځـلـه درنـه ځـمـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیـا پـه سـپرلـي راځـمه ستا خـواتـه
اي د خــــزان ګـــلـه درنـه ځـمـه

کــه څــو سـوزم پـه دردو دهــجـــران
د سـپـین مـخ کـاکــلـه درنـه ځـمـه

ســتـا بـاور خــو ولاړو ګــرنـدی شــو
تــه یــې تـل تــرتــلـه درنـه ځـمـه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

اې زمـــابیــرغـــه

اې زمــــــابیــرغـــــه رپېـــږه جـګـوغـــروبـانـدې
تـــل بــه دې ســـاتمــه د تـــن پــه وینــــوسروبـانـدې
اې زمـــابیـــرغـــه

پــه لاره دې بـــایـلـــلـي زلمـــــو ســـــرونـه دي ډېر
پــه دنـګـو دنـګـو غـــرو یــې کـړي مـزلـونـه دي ډېر
ســوچــو یــې خـــاورې ایـــره کـــړي مغـــزونـه دي ډېر
پـــه هسکو هسکو څـوکـــو رپېـــږه ســرو بـانــدې
اې زمـــابیـــرغـــه

تــه چې لـوړ یې زمـونږ پـه کې لـوړ دی پت اوعـزت
ســتـا هستي کې پـرتــه ده لـــویــه نښـه د حـــریت
بې لـــه تـا نــه لـرو مـونـږ هېڅکلـه خوب او راحـت
لاس پــه لاس مــو وړی یـــې تــل پــه سـنـګـرو بـانـدې
اې زمـــابیـــرغـــه

سر زمـــا خیر سر ستـا دې خدای(ج) نـه لـري خاورې
پښـــتـون ملـــت نـــه دي مـنـلـي د غـــلامۍ چـــارې
پــه وینـــو د دښـمـــن لــــري ســرې ســتـرګـې خمـــارې
مــړ بــه دی چې عَلــم نــه لـــري دېـــوارو بـانـدې
اې زمـــابیـــرغـــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګرانه لوستونکيه اوس مو پام د يوې معمیٰ لوستلو ته را اړوم هيله ده چې په دقت سره يې ولولې، او د څه وخت لپاره خپل ذهن پرې مشغول وساتې، او مطلوب حل يې تر لاسه کړې.

معمیٰ

سـرغـوڅ کـــړه د مـعـــبـد، پـسـې الـهـــادي کـــړه
مـــل يــې کـــړه يـقـــيـن رســيـرې تـرمـطـــلـبـه

***

پای

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library